

Posouzení vlivu koncepce „Koncept územního plánu Jedovnice“ na lokality soustavy Natura 2000



Posouzení podle § 45i zákona 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny

Mgr. Ivana Paukertová

Brno červen 2011

Obsah

1. Úvod	3
1.1 Zadavatel:	3
1.2 Cíl posouzení:.....	3
1.3 Zpracovatel:.....	3
1.4 Zpracovatel Naturového posouzení:.....	3
1.5 Postup zpracování hodnocení.....	3
1.5.1 Podklady.....	3
1.5.2. Internetové zdroje:.....	4
2. Údaje o koncepci	4
2.1 Název koncepce.....	4
2.2 Základní údaje	4
2.3 Obsah a cíle konceptu územního plánu Jedovnice.....	5
3. Údaje o EVL a PO	7
3.1 Identifikace dotčených lokalit	7
3.2 EVL CZ0624130 – Moravský kras	7
3.2.1 Popis EVL Moravský kras	7
3.2.2 Předměty ochrany EVL Moravský kras	13
3.2.3 Dotčené předměty ochrany EVL Moravský kras	15
3.3. EVL CZ0620245 Rakovecké údolí.....	18
3.3.1 Popis EVL Rakovecké údolí	18
3.3.2 Předměty ochrany EVL Rakovecké údolí.....	20
3.3.3 Dotčené předměty ochrany EVL Rakovecké údolí.....	21
4. Hodnocení vlivu koncepce na EVL	21
4.1 Hodnocení úplnosti podkladů pro posouzení.....	21
4.2 Možné vlivy koncepce	21
4.3 Hodnocení vlivů koncepce na dotčené předměty ochrany.....	21
4.3.1. Popis dotčených předmětů ochrany, ekologické nároky	21
4.3.2. Kvantitativní údaje	25
4.3.3. Kvalita výskytu	26
4.3.4 Identifikace vlivů koncepce na předměty ochrany.....	29
4.3.5 Podíl ovlivněné rozlohy/populace předmětů ochrany v dotčených lokalitách.....	29
4.3.6 Významnost vlivů	30
4.3.7 Závěr – vlivy koncepce na předměty ochrany	32
4.4. Hodnocení vlivu koncepce na celistvost lokalit.....	33
4.5. Hodnocení možných kumulativních vlivů	34
5. Závěr	34
6. Literatura a použité zdroje	35
6.1 Odborná literatura	35
6.2 Další použité zdroje.....	35

Posouzení vlivu koncepce „Koncept územního plánu Jedovnice“ na lokality soustavy Natura 2000

Posouzení podle § 45i zákona 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny

1. Úvod

1.1 Zadavatel:

Obec Jedovnice

1.2 Cíl posouzení:

Odbor životního prostředí a zemědělství vydal stanovisko 8.3. 2010 (pod značkou S-JMK 23433/2010/OÚPSŘ) z hlediska vlivů na životní prostředí: Na základě posouzení podle kritérií uvedených v příloze č. 8 zákona u p l a t ě n ě požadavek na vyhodnocení vlivů územního plánu Jedovnice na životní prostředí. Pro návrh zadání územního plánu obce Jedovnice nevyloučil orgán ochrany přírody jeho významný vliv na příznivý stav předmětu ochrany nebo celistvost evropsky významné lokality Moravský kras soustavy Natura 2000. Jedná se tedy o koncepci posuzovanou ve smyslu ustanovení § 10a odst. 1 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí s ohledem na možný vliv na životní prostředí, vyplývající z ustanovení §45i odst.2 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů.

1.3 Zpracovatel:

LÖW & spol., s.r.o.
Vranovská 102, 614 00 Brno
tel.: 545 576 250
lowaspol@lowaspol.cz

1.4 Zpracovatel Naturového posouzení:

Mgr. Ivana Paukertová
Poradenská a konzultační činnost v oblasti životního prostředí
Autorizovaná osoba pro posouzení podle § 45i č.j. 35002/ENV/06, 1222/630/06 ze dne 5.9.2007
Řezáčova 28, 624 00 Brno
Tel.: 530 315 541, 603 39 62 90
IČO: 686 72 217
www.paukertova.cz
ivana@paukertova.cz

1.5 Postup zpracování hodnocení

1.5.1 Podklady

* Postup posuzování vlivů koncepcí a záměrů na evropsky významné lokality a ptačí oblasti, Věstník vlády, 4/2/2006, str. 1-42

Mgr. Ivana Paukertová: Posouzení vlivu koncepce „Koncept územního plánu Jedovnice“ na lokality soustavy Natura 2000

* Metodika hodnocení významnosti vlivů při posuzování podle § 45i zák. č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, Věstník MŽP, XVII/11/2007.

1.5.2. Internetové zdroje:

http://geoportal.cenia.cz/mapmaker/MapWin.aspx?M_Site=cenia&M_Lang=cs

Mapový server AOPK

http://mapy.nature.cz/mapinspire/MapWin.aspx?M_WizID=8&M_Site=aopk&M_Lang=cs

Údaje o družích

<http://www.biomonitoring.cz>

2. Údaje o koncepci

2.1 Název koncepce

Koncept územního plánu Jedovnice (dle zákona 183/2006 Sb. ve znění pozdějších předpisů)

2.2 Základní údaje

Katastrální území:	Jedovnice
Obec:	Jedovnice
Obec s pověřeným obecním úřadem:	Blansko
Obec s rozšířenou působností:	Blansko
Kraj:	Jihomoravský
Obor:	Územní plánování
Charakter záměru:	Koncept územního plánu, jako základního dokumentu vytvářejícího podmínky pro všestranný rozvoj sídla.
Účel záměru:	Cílem a obsahem územního plánu Jedovnice je funkční vymezení a uspořádání ploch v obci, stanovení základních zásad organizace území, včetně postupu při jeho využití, uvedení podmínek výstavby, k vytvoření předpokladů zabezpečení trvalého souladu všech přírodních, civilizačních a kulturních hodnot v území, se zvláštním zřetelem na životní prostředí a jeho ochranu.
Objednatel ÚP:	Obec Jedovnice
Pořizovatel ÚP:	Městský úřad Blansko, odbor územního plánování a regionálního rozvoje
Zpracovatel ÚP:	Ing. arch. Jana Benešová a kol., autorizovaný architekt, ATELIER URBI, spol. s r. o., Chopinova 9, 623 00 Brno
Předpokládaná doba platnosti ÚP:	neomezena
Přeshraniční vlivy:	ne
Varianty záměru:	2

2.3 Obsah a cíle konceptu územního plánu Jedovnice

Základní koncepce rozvoje městyse

Koncepce rozvoje území obce vychází z podmínky respektovat definované a chráněné hodnoty území (ochrana je zajišťována jinými právními předpisy či správními opatřeními) a z požadavku vymezit rozvojové plochy obce s hlavním cílem zabezpečit soulad všech přírodních, civilizačních a kulturních hodnot území.

Prioritou je návrh ploch pro bydlení, navazujících na stávající zástavbu, rozvoj ploch občanského vybavení, účelný návrh koridorů a ploch veřejných prostranství, návrh ploch pro výrobu a ploch smíšených. Doplněny jsou koridory pro technickou infrastrukturu.

Nová zástavba svojí hmotou ani významem nenaruší okolní prostředí, navržená koncepce ÚP respektuje přirozené centrum Jedovnic.

Pro rozvoj krajiny je v souladu s řešením komplexních pozemkových úprav zpracován ÚSES, řešena je průchodnost území a ochrana půdy před erozí.

V řešeném území se vyskytují přírodní hodnoty, které jsou dány především rozmanitostí ploch využívání území, krajinnými formacemi a vodními plochami. Jejich ochrana je řešena vymezením ploch přírodních, pro které jsou stanoveny podmínky využití.

S ohledem na ochranu krajinného rázu je respektován CHKO Moravský kras s významnými estetickými a přírodními hodnotami.

V řešeném území se dále vyskytují hodnoty kulturní, urbanistické a architektonické, které jsou dány kulturním dědictvím. Jejich respektování je nezbytnou podmínkou řešení.

Navržená koncepce rozvoje Jedovnic

- posuzuje možnosti rozvoje městyse ve variantách, v okrajových částech řeší zástavbu jako nízkopodlažní, se zahradami přecházejícími do krajiny,
- posuzuje reálnost přeložky II/379 - ÚP je řešen ve variantách s obchvatem a bez obchvatu,
- řeší problematický prostor křižovatky silnic II/379 a II/373,
- navrhuje rozvíjet městys především s ohledem na možnost dílčího řešení dopravních problémů (místní komunikace souběžná se silnicí II/379 a na ni navazující návrhové plochy),
- hlavní rozvojové plochy pro bydlení situuje ve vazbě na centrální část obce,
- posiluje funkce centrální části sídla spolu se zkvalitněním jeho prostředí,
- podporuje rozvoj rekreace a turistického ruchu,
- prověřuje změny rezervních ploch (obsažené v platném ÚPNSÚ Jedovnice) na návrhové a obráceně

Koncept územního plánu vymezuje:

- návrhové plochy bydlení (bydlení hromadné, bydlení individuální, plochy smíšené obytné),
- návrhové plochy pro rekreaci (rekreace individuální, rekreace hromadná),
- návrhové plochy pro veřejnou vybavenost (tělovýchova a sport),
- návrhové plochy pro výrobu a skladování,
- návrhové plochy pro technickou infrastrukturu,
- návrhové plochy pro dopravní infrastrukturu,
- návrhové plochy pro zeleň (zeleň veřejná, zeleň ochranná a izolační, zeleň soukromá),
- plochy přírodní,

Mgr. Ivana Paukertová: Posouzení vlivu koncepce „Koncept územního plánu Jedovnice“ na lokality soustavy Natura 2000

- plochy pro vodní hospodářství (plochy vodní a vodohospodářské),
- návrhové plochy veřejných prostranství.

Jedná se o městyse, kde je základní urbanistická struktura dlouhodobě fixována. Veškeré návrhové plochy doplňují tuto strukturu a zlepšují kvalitu stávajícího bydlení.

Samospráva rozhodla o pořízení konceptu územního plánu městyse Jedovnice v následujícím rozsahu:

Základní varianta

Plochy smíšené obytné SO	- Z1, Z2, Z21
Plochy pro bydlení hromadné BH	- Z3
Plochy pro bydlení individuální BI	- Z4 až Z14
Plochy pro rekreaci individuální RI	- Z15, Z16
Plochy pro rekreaci hromadnou RH	- Z17
Plochy pro tělovýchovu a sport	- Z18, Z19
Plochy pro komerční občanské vybavení	- Z20
Plochy pro výrobu a skladování VP	- Z22, Z23, Z24
Plochy pro technickou infrastrukturu TO	- Z25
Plochy pro dopravní infrastrukturu DS	- Z26
Plochy pro zeleň veřejnou ZV	- K27 až K30
Plochy pro zeleň ochrannou a izolační ZO	- K31 až K35
Plochy pro zeleň soukromou ZS	- K36, K37
Plochy přírodní NP	- K38 až K41
Plochy vodní a vodohospodářské VV	- K42, K43

Územní rezervy základní varianta

Plochy pro bydlení individuální BI	- R1 až R3
Plochy pro tělovýchovu a sport	- R4
Plochy pro výrobu a skladování VP	- R5 až R7
Plochy pro zeleň veřejnou ZV	- R8 až R10
Plochy pro zeleň soukromou ZS	- R11
Plochy pro zeleň ochrannou a izolační ZO	- R12

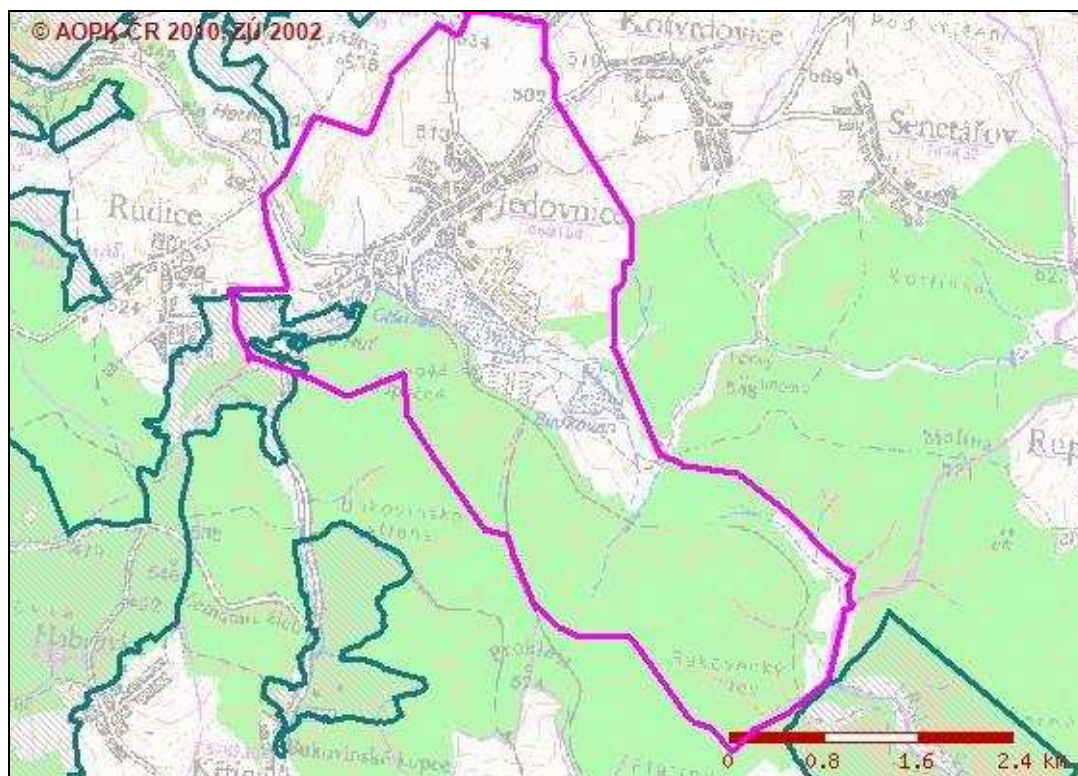
Varianta 2

Plochy pro výrobu a skladování VP	- Z24 (změna rozlohy)
Plochy pro tělovýchovu a sport	- Z44
Územní rezervy varianta 2	
Plochy pro dopravní infrastrukturu DS	- R3
Plochy pro zeleň ochrannou a izolační ZO	- R14, R15
Plochy pro zeleň soukromou ZS	- R16
Plochy pro výrobu a skladování VP	- R5 až R7 (změna rozlohy)

3. Údaje o EVL a PO

3.1 Identifikace dotčených lokalit

Katastrální území obce Jedovnice se v západní části překrývá s EVL CZ0624130 – Moravský kras. V jihovýchodní části se hranice katastrálního území obce Jedovnice dotýká EVL CZ0620245 Rakovecké údolí. Hodnoceny proto budou obě evropsky významné lokality soustavy Natura 2000.



3.2 EVL CZ0624130 – Moravský kras

3.2.1 Popis EVL Moravský kras

Kód lokality: CZ0624130

Kraj: Jihomoravský

Rozloha: 6485.3704 ha

Biogeografická oblast: kontinentální, panonská

Kategorie ochrany: chráněná krajinná oblast, PR přírodní rezervace, PP přírodní památka

Území se rozkládá severně od Brna a tvoří ho čtyři disjunktní území. Jádro lokality tvoří pruh devonských vápenců, nejrozšířenějším typem jsou vápence tzv. macošského souvrství, jsou chemicky čisté a umožňují plný rozvoj krasových fenoménů. Podkladem vápencových usazenin jsou načervenalé slepence a jílovce tzv. bazální klastika. Na západním okraji Moravského krasu převažuje granodiorit brněnského masiv. Východní a severní okraj lokality je budován kulmskými horninami Dražanské vrchoviny - drobami a břidlicemi. V okolí obcí Rudice a Olomučany je poměrně členitý vápencový krasový reliéf (kokpit) překryt kyselými písky – tzv. rudickými vrstvy.

Mgr. Ivana Paukertová: Posouzení vlivu koncepce „Koncept územního plánu Jedovnice“ na lokality soustavy Natura 2000

Lokalita náleží do celku Dražanská vrchovina, podcelků Moravský kras a části Adamovské vrchoviny. Členitá krasová krajina s výskytem podzemních i nadzemních krasových jevů, s řadou krápníkových jeskyní, ponorů a vývěrů toků, skalními stěnami a ostrožnami, škrapovými stráněmi aj. V oblasti krasových žlebů (Vývěry Punkvy) v severní části území se vzácně vyskytují skalní mosty, unikátní je 138 m hluboká propast Macocha vzniklá zřícením jeskynního stropu. V říčních údolích budovaných v granodioritu jsou taktéž významně zastoupeny skalní svahy a skaliska.

Na svahovinách vápencových hornin převažují především rendziny, časté jsou kambizemě s odvápněnou jemnozemi. Na náhorních plošinách se vyskytují hnědozemě na spraších a sprašových hlínách. Vzácné jsou fragmenty typických reliktních krasových půd - terra fusca a terra rosa. Na skalnatých granodioritových svazích se vyskytuje ranker.

Hluboká údolí vykazují významné teplotní rozdíly mezi chladnými dny a teplými hranami a plošinami, jev označovaný jako teplotní inverze. Způsobují ji především radiační poměry různě orientovaných svahů a stékání chladného vzduchu do nižších poloh. Teplotní inverze je provázena zvratem vegetačních pásem.

Jedná se o krasovou planinu, která je protkána pestrou často meandrující údolní sítí, která v minulosti znemožňovala intenzivnější kolonizaci. Pouze krasové plošiny mezi údolními v severní a v menší míře i střední části území jsou zemědělsky využívány. Celé území je lesnaté, lesy mají zachovalou druhovou skladbu.

Jádro severní části tvoří NPR Vývěry Punkvy s nejlépe vyvinutými krasovými jevy. Unikátní je propast Macocha, vývěry ponorné řeky Punkvy a celý její podzemní systém - Amatérská jeskyně - největší jeskynní systém v ČR.

V území jsou bohatě zastoupena lesní společenstva. Hrany skal hostí teplomilnou flóru a faunu, významné jsou výskyty suchých trávníků. Obě krasové údolí Pustého a Suchého žlebu patří k nejbohatším lokalitám výskytu suťových lesů v České republice. Toto bohatství spočívá především ve vysoké rozmanitosti různých typů suťového lesa na poměrně malé ploše území, v které se vyskytuje většina typů popsaných z naší republiky. K dalším pozoruhodnostem patří výskyt populace tisu červeného (*Taxus baccata*), čítající přibližně 3000 jedinců rozšířených především v suťových lesích a na skalách. Suťové lesy hostí řadu významných druhů mj. měsíčníci vytrvalou (*Lunaria rediviva*), ploštičník evropský (*Cimicifuga europaea*), čarovník alpský (*Circaea alpina*), kapradinu laločnatou (*Polystichum aculeatum*), oměj vlčí mor (*Aconitum lycoctonum*) aj.

Bučiny jsou zastoupeny několika typy, převládají květnaté bučiny. Vápnomilné bučiny podsvazu *Cephalanthero-Fagenion* jsou maloplošné, vázané na prudké skeletnaté vápencové svahy. V těchto mezofilních typech lesa se objevují lesní orchideje okrotice červená (*Cephalanthera rubra*), okrotice bílá (*C. damasonium*) i okrotice dlouholistá (*C. longifolia*), druhy rodu *Epipactis*, na vápenci zvl. krušík tmavočervený (*Epipactis atrorubens*) a krušík Greuterův (*E. greuteri*), aj. i další zajímavé rostliny: kyčelnice devítilistá (*Dentaria enneaphyllos*), lýkovec jedovatý (*Daphne mezereum*), jednokvítka velekvětá (*Moneses uniflora*), na odvápněných místech vranec jedlový (*Huperzia selago*) a plavuň pučivá (*Lycopodium annotinum*).

V horních partiích žlebů převažují hájové porosty. Velmi vzácně teplomilné doubravy, v Arnoštově údolí acidofilní teplomilné doubravy. Poměrně hojné jsou i dubohabřiny. Tyto lesy jsou druhově bohaté, často obsahují druhy okolních suchých trávníků. Rostou zde lilie zlatohlavá (*Lilium martagon*), ostřice Micheliova (*Carex michelii*), medovník meduňkolistý (*Melittis melissophyllum*), oman vrbolistý (*Inula salicina*) a výše zmiňované orchideje.

Jedním z nejvýznamnějších biotopů v území jsou skalní stanoviště. Významně je na nich zastoupena chasmodytická vegetace kapradin a petrofytů. K významným petrofytům patří

sleziník zelený (*Asplenium viride*), tařice skalní (*Aurinia saxatilis*), dvojštítek hladkoplodý (*Biscutella laevigata*), lomikámen vždyživý (*Saxifraga paniculata*) a lomikámen trojprstý (*S. tridactylites*). Národní význam lokality navíc podtrhuje lokalita kruhatky Matthioliho (*Cortusa matthioli*) (v Macoše jediný výskyt v ČR), nedávný nález atlantického druhu mochna jahodovitá (*Potentilla sterilis*) a objev karpatského druhu *Primula auriculata*.

Na skály je také vázána travinná vegetace skalních stupňů s pěchavou vápnomilnou (*Sesleria albicans*) a kostřavou sivou (*Festuca pallens*). Tyto trávníky obsahují velké množství teplomilných druhů. Patří mezi ně: strdivka brvitá (*Melica ciliata*), kavyl Ivanův (*Stipa pennata*), čistec přímý (*Stachys recta*), ožanka kalamandra (*Teucrium chamaedrys*), rozrazil ožankový (*Veronica teucrium*), tařinka kališní (*Alyssum alyssoides*), chrpa latnatá (*Centaurea stoebe*), skalník celokrajný (*Cotoneaster integerrimus*), devaterník velkokvětý (*Helianthemum grandiflorum*), oman vrbolistý (*Inula salicina*), netřeskovce výběžkatý (*Jovibarba globifera*), jalovec obecný (*Juniperus communis*) a sesel sivý (*Seseli osseum*). Ve vysokobylinné vegetaci (S1.4) na suťovém kuželu na dně propasti Macocha je od roku 2001 pravidelně sledována přítomná populace mechu šikouška zeleného (*Buxbaumia viridis*). V roce 2005 byl druh nalezen celkem na 2 padlých kmenech, zároveň byly nalezeny 2 nové lokality v Suchém žlebu. Z cenných mechorostů byl na dně propasti Macocha nalezen ještě druh *Timmia bavarica*.

Střední část Moravského krasu: Nejrozšířenějším lesním biotopem jsou květnaté bučiny. V území se vyskytují na příhodných stanovištích, na všech typech hornin. Na granodioritu brněnské vyvěřeliny v údolí Svitavy a na mírných jižních svazích mezi obcemi Babice a Kanice převažují porosty asociace *Melico uniflorae-Fagetum*. Tyto porosty převládají i na kulmských horninách v Lučním údolí. Na živném, vápencovém podloží se v okolí Babic a v Křtinském údolí (sensu lato) vyskytují porosty blízké karpatské asociaci *Carici pilosae-Fagetum*. V inverzních polohách Josefského údolí lze nalézt i asociaci *Dentario enneaphylli-Fagetum*. Na vápenci se vzácně vyskytují bučiny podsvazu *Cephalanthero-Fagenion*. Porosty jsou maloplošné a hostí lesní zástupce čeledi vstavačovitých. Acidofilní bučiny svazu *Luzulo-Fagion* se vyskytují roztroušeně mimo vápencový podklad, zvláště na obnažených kyselých horninách. V okolí Rudic jsou vápence překryty písčítými usazeninami (Rudické vrstvy), které zasahují až do NPR Habrůvecká bučina. Potenciální acidofilní bučiny v této části území jsou většinou přeměněny na smrkové monokultury. Lokalita zahrnuje několik posledních zbytků této lesní vegetace. V zaříznutých údolích a zlíbcích přecházejí bučiny v maloplošné suťové lesy. Nejhojnější jsou v Josefském údolí. Dubohabřiny rostou na skeletnatých svazích v celém území. Jsou řazeny k hercynskému typu, tvoří však nápadné přechody ke karpatským porostům. Extrazonálně, na velmi malých plochách skalních hran na vápenci je zastoupena asociace *Corno-Quercetum*. V lužním údolí převažují vlhčí typy luk svazu *Arrhenatherion* a maloplošné i luční porosty svazu *Calthion*. Tyto louky jsou mimořádně kvalitní. Svaz *Calthion* zde má podhorský charakter, typický je výskyt *Trollius altissimus*. Tyto mimořádně kvalitní a pravidelně kosené louky jsou rovněž součástí návrhu lokality. V území je rozšířena řada ohrožených a chráněných druhů. Z rostlin k nim patří: jedle bělokorá (*Abies alba*), oměj vlčí mor žláznatý (*Aconitum vulparia*), bělozářka větevnatá (*Anthericum ramosum*), tařice skalní (*Aurinia saxatilis*), vratička měsíční (*Botrychium lunaria*), ostřice tlapkatá (*Carex pediformis*), okrotice bílá (*Cephalanthera damasonium*), o. dlouholistá (*C. longifolia*), o. červená (*C. rubra*), ploštičník evropský (*Cimicifuga europaea*), korálice trojklaná (*Corallorhiza trifida*), dřín jarní (*Cornus mas*), lýkovec jedovatý (*Daphne mezereum*), třemdava bílá (*Dictamnus albus*), kruštíček polabský (*Epipactis albensis*), k. tmavočervený (*E. atrorubens*), k. široolistý (*E. helleborine*), k. růžkatý (*E. muelleri*), k. Greuterův (*E. greuteri*), pryšec mnohobarvý (*Euphorbia polychroma*), kostřava sivá (*Festuca pallens*), sněženka

podsněžník (*Galanthus nivalis*), lilie zlatohlavá (*Lilium martagon*), měsíčnice vytrvalá (*Lunaria rediviva*), strdivka brvitá (*Melica ciliata*), medovník meduňkolistý (*Melittis melissophyllum*), hlísník hnízdák (*Neottia nidus-avis*), vemeník dvoulistý (*Platanthera bifolia*), koniklec velkokvětý (*Pulsatilla grandis*), sesel sivý (*Seseli osseum*), kavyl Ivanův (*Stipa pennata*), tis červený (*Taxus baccata*), rozrazil ožankový (*Veronica teucrium*), kapradinka skalní (*Woodsia ilvensis*) aj.

Jižní část Moravského krasu: Dlouhodobé využívání lesních porostů na produkci palivového dříví pro blízké Brno je hlavním důvodem dnešního dominantního rozšíření dubohabřin v jižní části území. Oblast Hádů a údolí Říčky je význačná z fytogeografického hlediska, v území dochází ke střetu flór karpatské, panonské a hercynské. Proto jsou v lesních celcích zastoupeny tři typy dubohabrových hájů. Vegetační pestrost zvyšuje přítomnost teplomilných doubrav s dubem pýřitým (*Quercus pubescens*), na Hádech je rozšířena populace dubu ceru (*Quercus cerris*). Na východ položené Údolí Říčky má po floristické stránce blíže ke karpatské oblasti, dubohabřiny zde daleko častěji obsahují druhy jako pryšec mandloňovitý (*Euphorbia amygdaloides*) či svízel Schultesův (*Galium schultesii*). Zaříznuté údolí hostí roklinové lesy svazu *Tilio-Acerion*. Zastoupeny jsou zde i teplomilné vápencové lipiny. V těchto lesních porostech na Šumbeře roste krtičník jarní (*Scrophularia vernalis*).

Vegetační pestrost zvyšují lesní světliny s teplomilnou stepní vegetací, převážně obklopenou doubravami nebo dubohabřinami. Na takovýchto místech rostou hadinec nachový (*Echium russicum*), vstavač osmahlý (*Orchis ustulata*), koniklec velkokvětý (*Pulsatilla grandis*), lomikámen trojprstý (*Saxifraga tridactylites*), kavyl tenkolistý (*Stipa tirsia*), k. Ivanův (*S. pennata*), sasanka lesní (*Anemone sylvestris*), hvězdnice chlumní (*Aster amellus*), kozinec dánský (*Astragalus danicus*), kozinec vičencovitý (*Astragalus onobrychis*), kosatec nízký (*Iris pumila*), kosatec různobarvý (*Iris variegata*), *Biscutella varia*, plamének přímý (*Clematis recta*), hvězdnice zlatovlásek (*Aster linosyris*), chrpa chlumní (*Centaurea triumfettii*), růže bedrníkolistá (*Rosa pimpinellifolia*), zvonek boloňský (*Campanula bononiensis*) a zvonek sibiřský (*Campanula sibirica*).

Lesní celky, zvláště pak ty porosty vzniklé pařezinovým hospodařením, poskytují útočiště řadě ohrožených druhů rostlin. Patří k nim např.: sklenobýl bezlistý (*Epipogium aphyllum*), korállice trojklaná (*Corallorhiza trifida*), kruštík růžkatý (*Epipactis muelleri*), okrotice bílá (*Cephalanthera damasonium*), okrotice dlouholistá (*Cephalanthera longifolia*), dřín jarní (*Cornus mas*), kruštík modrofialový (*Epipactis purpurata*), lilie zlatohlavá (*Lilium martagon*), medovník meduňkolistý (*Melittis melissophyllum*) a vemeník dvoulistý (*Platanthera bifolia*).

Kvalita a význam: O významu lokality svědčí vyhlášení CHKO Moravský kras a četnost maloplošných rezervací, které jsou v území vyhlášeny. Jejich posláním je ochrana krasových jevů a přírodě blízkých lesních biotopů. Pro přítomnost dvou největších jeskynních systémů v České republice: Amatérské jeskyně a systému Býčí skála – Rudické propadání je Moravský kras naším nejvýznamnějším krasovým územím. Pro specifickou hydrologii je oblast krasových žlebů a plošin s jádrem – NPR Vývěry Punkvy zapsána v listině Ramsarských mokřadů. K archeologickým pozoruhodnostem patří kromě naleziště halštatské kultury v Býčí skále i dvě nejdůležitější naleziště sídlišť neandrtálské kultury: jeskyně Kůlna a Pekárna. Významná je i bohatá historie železářství (huť Františka v Josefovském údolí).

Evropský význam Moravského krasu je umocněn výskytem druhů z přílohy II Směrnice o stanovištích. Jsou to dekorativní orchidej střevíčník pantoflíček (*Cypripedium calceolus*), teplomilné druhy koniklec velkokvětý (*Pulsatilla grandis*) a hadinec nachový (*Echium russicum*), drobný mechorost šikoušek zelený (*Buxbaumia viridis*), který byl prozatím nalezen v propasti Macocha a na dvou místech v Suchém Žlebu, ale vzhledem k vhodným

podmínkám, lze předpokládat, že se vyskytuje i na jiných místech NPR Vývěry Punkvy. Dále zde žijí netopýři: netopýr velkouchý (*Myotis bechsteinii*), netopýr čený (*Barbastella barbastellus*), netopýr velký (*Myotis myotis*), netopýr brvitý (*Myotis emarginatus*) a vrápenec malý (*Rhinolophus hipposideros*), drobná ryбка vranka obecná (*Cottus gobio*), zástupce lesních motýlů přástevník kostivalový (*Callimorpha quadripunctaria*) a mokřadní motýli modrásek bahenní (*Maculinea nausithous*) a ohniváček černočárý (*Lycaena dispar*). Na staré rozpadající se kmeny střední části Moravského krasu je vázán kovařík *Limoniscus violaceus*.

Zranitelnost severní části území spočívá v několika antropických vlivech. Jedním z nich bylo zalesňování nevhodnými dřevinami v minulosti. Rozsáhlé plochy byly hlavně pro potřeby železářské výroby odlesněny. V první polovině dvacátého století byla řada území zalesněna, většinou smrkem. Hodně těchto porostů je přestárlých. Tlak nepůvodních genotypů kulturně pěstovaného smrku je dobře pozorovatelný i v krasových žlebech, zvl. v inverzních polohách. Obměna dřevinné skladby na přírodě blízké druhové složení by měla prioritně řešit stanoviště s teplomilnou lesní vegetací. Zarůstání křovinami je dalším vlivem, který se v území prosazuje. Přírozenou sukcesi je nutné začít monitorovat a ze sledování vývoje vegetace vyvodit praktické požadavky pro management.

Celé území je velmi atraktivní pro návštěvníky. Místa koncentrace návštěvníků jsou většinou dobře vybavena. Doposud chybí "ochranářsky" zaměřené informační centrum, které by nabízelo alternativní možnosti, informovalo návštěvnickou veřejnost a propagovalo práci orgánů ochrany přírody. Jistá regulace návštěvnosti byla dosažena stanovením přísných limitů pro vstupy do veřejnosti přístupných jeskyní.

Zranitelnost střední části území spočívá v postupné přeměně listnatých lesů na jehličnaté monokultury mimo vyhlášené lesní rezervace. Tento trend by vedl k postupnému snižování rozlohy listnatých hospodářských lesů (hlavně bučin), k velké fragmentaci cenných porostů a jejich následné degradaci v okrajových zónách. Zdá se, že zvrat může nastat pozitivní motivací lesních hospodářů pomocí různých programů a dobrovolných finančních nástrojů. Tyto nástroje by měly podporovat přírozenou obnovu lesa a hlavně pak clonou seč. Poměrně značně problematické je i přezvěření, jehož negativní dopad na kvalitu přírozené obnovy není doposud spolehlivě vyřešen.

Významným opatřením na zvýšení biodiverzity hospodářského lesa by bylo ponechávání vybraných esteticky významných stromů tzv. na dožití. Kromě pozitivního vlivu na zvýšení hnízdních možností ptactva a zvýšení odumřelé biomasy vhodné pro existenci hub se jeví i možnost snazších obnov v semenných letech. Negativní dopad na kvalitu lučních porostů v Lučním údolí má občasné zalesňování, budování rybníků a intenzifikace luk.

Turistický ruch v území je velmi silný, ale převládá tzv. měkká turistika, lesní oblast dokáže pojmout obrovský počet návštěvníků. V území nejsou výrazná místa s koncentrací návštěvníků (nejsou zde přístupné jeskyně a brněnská aglomerace je dosti vzdálená), přesto je okolí Býčí skály turisticky nejatraktivnější. Pro usměrnění návštěvnosti existuje spolehlivý nástroj - budování naučných stezek a vedení turistických tras vhodnými směry. Na lokalitě Skalka u Ochozu je jistým nebezpečím existence lomu a tlak jeho majitele na rozšíření dobývacího prostoru.

Údolím Svitavy vede železnice Brno - Česká Třebová, která dopravně obsluhuje celý region. Využívání a podpora železniční dopravy je významné z hlediska zamezení budování silniční dopravní infrastruktury v lesních komplexech.

Zranitelnost jižní části lokality vychází z několika základních faktorů. Prvním je výskyt na hranici brněnské aglomerace. Tlak obyvatelstva i soukromého sektoru je poměrně významný. Na druhou stranu vzhledem ke své rozloze dokáže území pojmout vysoký počet návštěvníků a plní tak nenahraditelnou funkci rekreační. Terénní informační systémy

Mgr. Ivana Paukertová: Posouzení vlivu koncepce „Koncept územního plánu Jedovnice“ na lokality soustavy Natura 2000

(informační tabule) hrají nezastupitelnou funkci v informování veřejnosti. Potenciální zástavbou jsou neustále ohroženy hlavně jižní svahy Hádů (hlavně opuštěné terasy vápencových lomů). Hádecká planinka je pro svoji atraktivnost (otevřený výhled na brněnskou aglomeraci a dále k jihu) nejnavštěvovanějším a nejdostupnějším místem.

Zachovalé lesní porosty, často teplomilných pařezin nemají v dnešní době výrazné ekonomické využití, které by současně zaručilo zachování lesů pomocí jejich zpětné obnovy. Bohatá druhová diverzita je ohrožena přeměnou na vysoký hospodářský les s převahou kulturních výsadeb, nejčastěji borovice. Tento negativní trend může zvrátit pouze výrazná změna dřevařské technologie provázaná s odbytem ochránářsky významných dřevin. Velký rozdíl se projeví při srovnání biodiverzity vysokokmenného lesa a nízké pařeziny. Nalezení možnosti ekonomického uplatnění listnáčů jako je habr obecný je ústředním tématem ochrany lesních celků v jižní části Moravského krasu.

Další významnou ekonomickou aktivitou je těžba vápenců v etážových lomech. Do Přírodního komplexu byla navržena část etážového lomu Maloměřice (Hády), v kterém je v současné době ukončena těžba. Plocha lomu může být ohrožena výstavbou a rozrůstáním brněnské aglomerace. Lom tvoří výraznou jizvu v krajině. Při nevhodných rekultivacích by mohl ohrozit ekologickou stabilitu svého dosud zachovalého okolí. Výborný příklad šetrné rekultivace lze spatřit v přilehlém Růženině lomu (ZO ČSOP Pozemkový spolek Hády a Rezekvítek). Metoda regulované sukcese se zdá být velmi vhodným opatřením pro znovunastolení přírodní rovnováhy.

Do návrhu komplexu byly zahrnuty i velmi kvalitní porosty teplomilných hájů a stepních ploch v těsném sousedství etážového lomu v Mokré. V tomto lomu je dlouhodobě plánována těžba a ekonomickým zájmům budou muset lesní celky ustoupit. Vytěžené území však bude nutno průběžně rekultivovat a řídit zde negativní vlivy v případě nastartování sukcese invazních druhů. Potenciálně nejbohatší části území by měly být ponechány mj. jako semenná banka vzácných druhů. Těžba musí být zaměřena na minimální plochu lomu za současných rekultivací okolních ploch, která má několik požadavků. Jsou to: likvidace invazních druhů, případné navážky omezit na vrstvu 15 cm, nepoužívání vikvovitých rostlin při rekultivacích, zamezení eroze svahových půd a zabezpečení dostatečně vodních ploch (Tichý 2001).

Management: Standardní lesnické metodiky přírodě blízkého hospodaření ve většině hospodářských lesů + ponechávání esteticky významných stromů na dožití (doupné dutiny apod.). Kroky směřující ke zvýšení celkové stability lesních porostů - kromě druhové skladby hlavně celková prostorová struktura porostů. Cílem je eliminace lesních neofytů (*Impatiens parviflora*).

Speciální management v nejcennějších a druhově bohatých lesích (prioritní habitaty, současně rezervace). Udržování lesních světlín a další podpora teplomilných druhů. Tvorba bezzásahových pralesovitých porostů na suťových svazích a vybraných porostech ve stávajících rezervacích. Úprava druhové skladby břehových porostů, jejich stabilizace vytvářením prostorové struktury. Podpora obhospodařování lučních porostů - pravidelná seč, dosévání běžných druhů cévnatých rostlin (léčivky apod.) Podpora pasteveckého využití suchých trávníků jako optimálního managementu. Zabezpečení vstupů jeskyní, budování čističek odpadních vod v rámci regionu. Speciální management na podporu jednotlivých významných druhů.

Možné střety zájmu: Jiný pohled lesnických odborníků na vývoj a využití prioritních lesních habitatů (pařeziny, lesní světliny) - nutnost prosazovat mimoprodukční funkce lesa. Tlak turistického využití regionu. Specifická ochrana jeskynních systémů na orné půdě.

3.2.2 Předměty ochrany EVL Moravský kras

Typy přírodních stanovišť:

* prioritní typy přírodních stanovišť

	Stanoviště/Biotop	Rozloha (ha)	Podíl (%)	R/Z/G
6190	Panonské skalní trávníky (<i>Stipo-Festucetalia pallentis</i>)	4.0693	0.06	A/A/A
	T3.1 Skalní vegetace s kostřavou sivou (<i>Festuca pallens</i>)	2.4471	0.03	A/A/A
	T3.2 Pěchavové trávníky	1.6222	0.02	B/A/A
6210	Polopřirozené suché trávníky a facie křovin na vápnatých podložích (<i>Festuco-Brometalia</i>)	80.1884	1.23	B/B/B
	T3.3D Úzkolisté suché trávníky - porosty bez význačného výskytu vstavačovitých	0.6382	0.00	A/A/B
	T3.4D Širokolisté suché trávníky bez význačného výskytu vstavačovitých a bez jalovce obecného (<i>Juniperus communis</i>)	79.0647	1.21	B/B/B
	T3.5B Acidofilní suché trávníky bez význačného výskytu vstavačovitých	0.4855	0.00	A/A/B
*6240	Subpanonské stepní trávníky	4.5188	0.06	A/A/A
	T3.3A Subpanonské stepní trávníky	4.5188	0.06	A/A/A
6510	Extenzivní sečené louky nížin až podhůří (<i>Arrhenatherion, Brachypodio-Centaureion nemoralis</i>)	191.9872	2.96	B/B/C
	T1.1 Mezofilní ovsíkové louky	191.9872	2.96	B/B/C
*8160	Vápnité sutě pahorkatin a horského stupně	1.3066	0.02	B/B/A
	S2A Pohyblivé sutě karbonátových hornin	1.3066	0.02	B/B/A
8210	Chasmofytická vegetace vápnatých skalnatých svahů	27.9584	0.43	A/A/A
	S1.1 Štěrbínová vegetace vápnatých skal a drolin	27.9584	0.43	A/A/A
8310	Jeskyně nepřístupné veřejnosti	0.0049	7.55	A/A/A
	S3B Jeskyně nepřístupné veřejnosti	0.0049	7.55	A/A/A
9130	Bučiny asociace <i>Asperulo-Fagetum</i>	1921.141	29.62	B/B/B
	L5.1 Květnaté bučiny	1921.1410	29.62	B/B/B
9150	Středoevropské vápencové bučiny (<i>Cephalanthero-Fagion</i>)	70.5453	1.08	B/A/A
	L5.3 Vápnomilné bučiny	70.5453	1.08	B/A/A
9170	Dubohabřiny asociace <i>Galio-Carpinetum</i>	1065.9562	16.4	B/B/B
	L3.1 Hercynské dubohabřiny	739.7033	11.40	B/B/B
	L3.3B Západo-karpatské dubohabřiny	19.8790	0.30	B/A/B
	L3.3C Hercynsko-karpatské dubohabřiny	306.3739	4.72	A/A/A
*9180	Lesy svazu <i>Tilio-Acerion</i> na svazích, sutích a v roklích	231.9267	3.57	B/A/A
	L4 Suťové lesy	231.9267	3.57	B/A/A

Mgr. Ivana Paukertová: Posouzení vlivu koncepce „Koncept územního plánu Jedovnice“ na lokality soustavy Natura 2000

*91E0	Smíšené jasanovo-olšové lužní lesy temperátní a boreální Evropy (<i>Alno-Padion</i> , <i>Alnion incanae</i> , <i>Salicion albae</i>)	25.247	0.38	B/A/B
	L2.2A Údolní jasanovo-olšové luhy, typické porosty	25.2210	0.38	B/A/B
	L2.4 Měkké luhy nížinných řek	0.0260	0.00	C/C/C
*91G0	Panonské dubohabřiny	176.3095	2.71	A/A/A
	L3.3A Panonsko-karpatské dubohabřiny	128.4511	1.98	A/A/A
	L3.4 Panonské dubohabřiny	47.8584	0.73	A/A/A
*91H0	Panonské šípákové doubravy	10.5194	0.16	B/A/C
	L6.1 Perialpidské bazifilní teplomilné doubravy	10.5194	0.16	B/A/C

Druhy - rostliny:

* označuje prioritní druhy

	STÁLÁ POPULACE	ZASTAVUJÍCÍ SE		
	Podíl populace	Zachovalost	Izolace	Celkové hodnocení
hadinec červený	V			
<i>Echium maculatum</i>	B	B	B	B
koniklec velkokvětý	V			
<i>Pulsatilla grandis</i>	C	B	B	C
střevíčník pantoflíček	V			
<i>Cypripedium calceolus</i>	C	B	C	A
šikoušek zelený	P			
<i>Buxbaumia viridis</i>	C	B	C	B

Druhy - živočichové:

* označuje prioritní druhy

	Stálá populace	Zastavující se	Zimující	Hnízdící
	Podíl populace	Zachovalost	Izolace	Celkové hodnocení
kovařík fialový	P			
<i>Limoniscus violaceus</i>	B	B	C	A
netopýr brvitý	P		desítky	
<i>Myotis emarginatus</i>	C	B	C	B
netopýr černý	P		stovky	
<i>Barbastella barbastellus</i>	C	B	C	B
netopýr velkouchý	P	stovky	jedinci	
<i>Myotis bechsteinii</i>	B	A	C	B
netopýr velký	P		> 1000	
<i>Myotis myotis</i>	C	B	C	B

Mgr. Ivana Paukertová: Posouzení vlivu koncepce „Koncept územního plánu Jedovnice“ na lokality soustavy Natura 2000

*přástevník kostivalový	P			
* <i>Callimorpha quadripunctaria</i>	A	A	C	B
vranka obecná	stovky			
<i>Cottus gobio</i>	C	B	C	B
vrápenec malý	P		> 1000	
<i>Rhinolophus hipposideros</i>	B	B	C	B

3.2.3 Dotčené předměty ochrany EVL Moravský kras

* prioritní stanoviště

Stanoviště	Biotypy	Výskyt v k.ú. Jedovnice	Komentář	Ovlivnění
3140	V5	nevyskytuje se		ne
3150	V1F	1 segment	nepřekrývá se s návrhovými lokalitami	ne
3260	V4A	nevyskytuje se		ne
5130	T3.4B	nevyskytuje se		ne
6110	T6.2A T6.2B	nevyskytuje se		ne
6190	T3.1 T3.2	nevyskytuje se		ne
6210	T3.3D T3.4D T3.5B	10 segmentů	jeden segment se překrývá s návrhovou plochou B10	ano
*6240	T3.3A	nevyskytuje se		ne
6430	T1.6	13 segmentů	nepřekrývá se s návrhovými lokalitami	ne
6510	T1.1	35 segmentů	nepřekrývá se s návrhovými lokalitami	ne
8150	S2B	nevyskytuje se		ne
*8160	S2A	nevyskytuje se		ne
8210	S1.1	2 segmenty	nepřekrývá se s návrhovými lokalitami	ne
8220	S1.2	2 segmenty	nepřekrývá se s návrhovými lokalitami	ne
8230	T6.1B	nevyskytuje se		ne
8310	S3B	nevyskytuje se		ne
9110	L5.4	64 segmentů	nepřekrývá se s návrhovými lokalitami	ne
9130	L5.1	57 segmentů	nepřekrývá se s návrhovými lokalitami	ne
9150	L5.3	nevyskytuje se		ne

Mgr. Ivana Paukertová: Posouzení vlivu koncepce „Koncept územního plánu Jedovnice“ na lokality soustavy Natura 2000

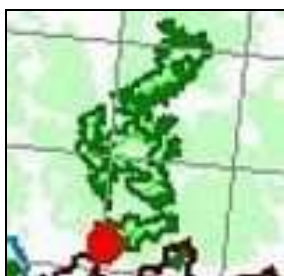
9170	L3.1 L3.3B L3.3C	20 segmentů	jeden segment L3.1 se překrývá s návrhovou plochou K41	ano
*9180	L4	13 segmentů	jeden segment se překrývá s návrhovou plochou K42	ano
*91E0	L2.2A L2.4	8 segmentů	nepřekrývá se s návrhovými lokalitami	ne
*91G0	L3.3A L3.4	nevyskytuje se		ne
*91H0	L6.1	nevyskytuje se		ne

k.ú. Jedovnice – schematický náčrtek

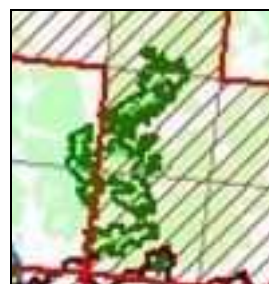


Rozšíření předmětů ochrany EVL Moravský kras

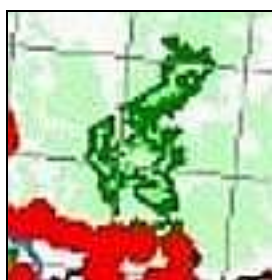
hadinec červený



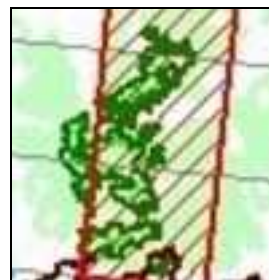
netopýr černý



koniklec velkokvětý

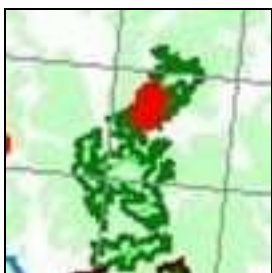


netopýr velkouchý



Mgr. Ivana Paukertová: Posouzení vlivu koncepce „Koncept územního plánu Jedovnice“ na lokality soustavy Natura 2000

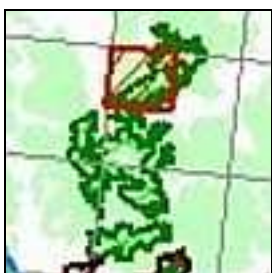
střevíčník pantoflíček



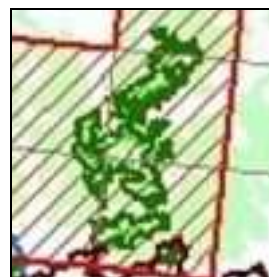
netopýr velký



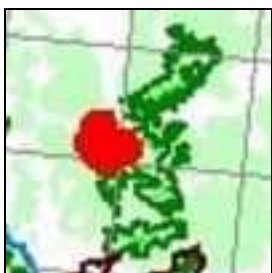
šikoušek zelený



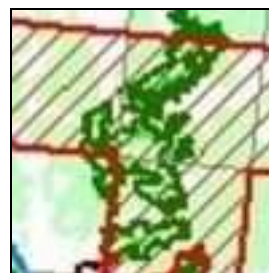
*přástevník kostivalový



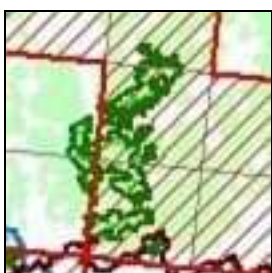
kovařík fialový



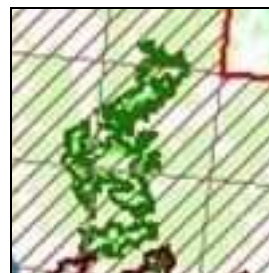
vranka obecná



netopýr brvitý



vrápenec malý



Druh	Výskyt v k.ú. Jedovnice	Komentář	Ovlivnění
hadinec červený	ne		ne

Mgr. Ivana Paukertová: Posouzení vlivu koncepce „Koncept územního plánu Jedovnice“ na lokality soustavy Natura 2000

koniklec velkokvětý	ne		ne
střevíčník pantoflíček	ne		ne
šikoušek zelený	ne		ne
kovařík fialový	ne		ne
netopýr brvitý	ano	Vzhledem k biologii druhu (letní kolonie na půdách) nelze vyloučit ovlivnění návrhovými plochami P1, P2, P3	?
netopýr černý	ano	Vzhledem k biologii druhu (letní kolonie i ve skulinách) nelze zcela vyloučit ovlivnění návrhovými plochami P1, P2, P3	?
netopýr velkouchý	ano	Vzhledem k biologii druhu (letní kolonie i ve štěrbinách) nelze zcela vyloučit ovlivnění návrhovými plochami P1, P2, P3	?
netopýr velký	ano	Vzhledem k biologii druhu (letní kolonie na půdách) nelze vyloučit ovlivnění návrhovými plochami P1, P2, P3	?
*přástevník kostivalový	ano	Vzhledem k biologii druhu (výskyt lesostepi, stráně, doubravy) nelze ovlivnění vyloučit	?
vranka obecná	ano	Nelze vyloučit vliv záměrů které mají vliv na čistotu vody	?
vrápenec malý	ano	Vzhledem k biologii druhu (letní kolonie na půdách) nelze vyloučit ovlivnění návrhovými plochami P1, P2, P3	?

3.3. EVL CZ0620245 Rakovecké údolí

3.3.1 Popis EVL Rakovecké údolí

Kód lokality: CZ0620245

Kraj: Jihomoravský

Rozloha: 755.6629 ha

Biogeografická oblast: kontinentální

Rozsáhlý přírodní komplex s bohatou mozaikou rostlinných společenstev, převážně s přirozenou; druhovou skladbou. Nachází se asi 7 km severozápadně od Vyškova v údolí Rakoveckého potoka a v jeho okolí. Podloží tvoří kulmské slepence, droby a břidlice, ve spodní části svahů se vyskytují deluviální sedimenty, v okolí vodních toků fluviální písčité až písčitojilovité hlíny, ostrůvkovitě také sprašové překryvy. Území leží na Dražanské vrchovině, v geomorfologickém podcelku Konická vrchovina. Reliéf je členitý, tvořený poměrně strmými svahy údolí s nejrůznější orientací, na něž navazují mírně zvlněné plošiny. Středem území probíhá od SZ k JV Jedovnicko-račický prolom – tektonický prolom protékaný Rakovcem. Na jeho dně je vytvořena plochá niva. Tok Rakovce je neregulovaný a tvoří meandry i zarůstající slepá ramena. Na nejstrmějších svazích se vyskytují četné skalní

výchozy, pod kterými se nachází suťové kužely. V území převažují kambizemě modální eubazické až mezobazické.

Převažujícím typem vegetace jsou bučiny. Vytvořeny jsou v podobě květnatých bučin (L5.1) i acidofilních bučin (L5.4). Na jižně až západně orientovaných svazích Rakoveckého údolí převládají hercynské dubohabřiny (L3.1), které na nejexponovanějších místech hran a hřbetů přechází v teplomilné acidofilní doubravy (L6.5B) a suché acidofilní doubravy (L7.1). Na nejstrmějších svazích se ostrůvkovitě vyskytují suťové lesy (L4). V okolí vodních toků a na podmáčených místech v nivě Rakovce se vytvořily poměrně reprezentativní údolní jasanovo-olšové luhy (L2.2A), místy i (L2.2B). Cca 12% plochy lesních porostů bylo přeměněno na smrkové monokultury.

Značná část údolní nivy Rakovce je porostlá loukami, převažují zde mezofilní ovsíkové louky (T1.1) doplněné ostrůvky vlhkých pcháčových luk (T1.5) a tužebníkových lad (T1.6).

Štěrbinu skal vystupujících na povrch na svazích údolí osídlila vegetace silikátových skal a drolin (S1.2). Skály jsou většinou zastíněné okolním lesem.

Typické květnaté bučiny (L5.1) sv. *Fagion* najdeme na dnech údolí a na některých plošinách. Je zde bohaté bylinné patro s přítomností mařinky vonné (*Galium odoratum*), kyčelnice cibulkonosné (*Dentaria bulbifera*), pitulníku horského (*Galeobdolon montanum*), sasanky hajní (*Anemone nemorosa*), bažanky vytrvalé (*Mercurialis perennis*), violky lesní (*Viola reichenbachiana*), strdivky jednokvěté (*Melica uniflora*), strdivky nicí (*Melica nutans*), ostřice chlupatá (*Carex pilosa*) aj. Na většině ostatních ploch je pokrývnost bylinného patra velmi malá.

Acidofilní bučiny (L5.4) asociace *Luzulo-Fagetum* najdeme nejčastěji na hranách svahů, na strmých svazích a na ostrých hřbetech. V bylinném patře dominuje bika bělavá (*Luzula luzuloides*), lipnice hajní (*Poa nemoralis*) a borůvka (*Vaccinium myrtillus*). Často má bylinné patro ale velmi nízkou pokrývnost.

Dubohabřiny se zde vyskytují jako přechodný typ mezi hercynskými (L3.1) a karpatskými dubohabřinami (L3.3). Bylinné patro tvoří lipnice hajní (*Poa nemoralis*), strdivka jednokvětá (*Melica uniflora*), ptačinec velkokvětý (*Stellaria holostea*), sasanka hajní (*Anemone nemorosa*), ostřice chlupatá (*Carex pilosa*) aj.

Na nejsušších místech exponovaných hřbítků přechází dubohabřiny do suchých acidofilních doubrav (L7.1) vyznačujících se výskytem biky hajní (*Luzula luzuloides*), kostřavy ovčí (*Festuca ovina*), vřesu obecného (*Calluna vulgaris*), borůvky (*Vaccinium myrtillus*), silenky nicí (*Silene nutans*).

Acidofilní teplomilné doubravy (L6.5) se zde vyskytují v několika fragmentech. Jsou charakterizovány hojnou účastí tolitu lékařské (*Vincetoxicum hirundinaria*) a přítomností bělozářky větvitě (*Anthericum ramosum*), smolničky obecné (*Lychnis viscaria*), hvozdíku kartouzku (*Dianthus carthusianorum*). Zaznamenán zde byl i medovník velkokvětý (*Melittis melissophyllum*), svída dřín (*Cornus mas*) a jeřáb břek (*Sorbus torminalis*).

Pro suťové lesy (L4) jsou charakteristické druhy lípa srdčitá (*Tilia cordata*), javor klen (*Acer pseudoplatanus*), bažanka vytrvalá (*Mercurialis perennis*), kaprad' samec (*Dryopteris filix-mas*), samorostlík klasnatý (*Actaea spicata*), pitulník horský (*Galeobdolon montanum*). Na jediném místě se vyskytuje měsíčnice vytrvalá (*Lunaria rediviva*).

Údolní jasanovo-olšové luhy (L2.2) tvoří olše lepkavá (*Alnus glutinosa*), jasan ztepilý (*Fraxinus excelsior*) a vrba křehká (*Salix fragilis*). Cenný je výskyt bledule jarní (*Leucojum vernum*) ve střední části údolí, zde je také velmi hojný česnek medvědí (*Allium ursinum*). Při potoku se místy vyskytuje krtičník křídlatý (*Scrophularia umbrosa*), prvosenka vyšší (*Primula elatior*), v sušších polohách lilie zlatohlávek (*Lilium martagon*).

Vlhké pcháčové louky (T1.5) na dně Rakoveckého údolí charakterizují druhy: skřípina lesní (*Scirpus sylvaticus*), sítina rozkladitá (*Juncus effusus*), tužebníček jilmový (*Filipendula*

Mgr. Ivana Paukertová: Posouzení vlivu koncepce „Koncept územního plánu Jedovnice“ na lokality soustavy Natura 2000

ulmaria), pcháč potoční (*Cirsium rivulare*) aj. Relativně hojný je upolín evropský (*Trollius altissimus*). V záhybech toků a na mokřích cípech luk, které nejsou koseny, se vyskytují vlhká tužebníková lada (T1.6) s dominantním tužebníkem jilmovým (*Filipendula ulmaria*) a kopřivou dvoudomou (*Urtica dioica*). I zde bývá přítomen upolín evropský (*Trollius altissimus*).

Štěrbínová vegetace silikátových skal a drovin (S1.2) je vytvořena ve dvou podobách – na severních svazích a zastíněných polohách s osladičem obecným (*Polypodium vulgare*) a kapradí samcem (*Dryopteris filix-mas*). Skály na jižních stránkách nezastíněné lesem hostí sleziník červený (*Asplenium trichomanes*) a sleziník severní (*A. septentrionale*), vzácně bývá přítomen i jalovec obecný (*Juniperus communis*) a skalník celokrajný (*Cotoneaster integerrimus*).

V podrostu lesů a na zachovalých zbytcích luk se zachovala řada vzácných a ohrožených druhů rostlin např. prstnatec májový (*Dactylorhiza majalis*), bledule jarní (*Leucojum vernum*), krtičník křídlatý (*Scrophularia umbrosa*), lilie zlatohlávek (*Lilium martagon*), měsíčnice vytrvalá (*Lunaria rediviva*), upolín evropský (*Trollius altissimus*), skalník celokrajný (*Cotoneaster integerrimus*), svída dřín (*Cornus mas*), jeřáb břek (*Sorbus torminalis*), lýkovec jedovatý (*Daphne mezereum*), okrotice dlouholistá (*Cephalanthera longifolia*).

V území se vyskytuje poměrně velké procento přirozených lesních společenstev v relativně dobré kvalitě. Vzhledem k členitosti území je přítomna celá škála vegetačních typů. V podrostu lesů a na zachovalých zbytcích luk se zachovala řada vzácných a ohrožených druhů rostlin. Lesní ekosystémy jsou ohroženy především změnou listnatých porostů na jehličnaté výsadbou smrkových monokultur. V současnosti probíhá poměrně intenzivní těžba a vzniklé holiny jsou zalesňovány převážně smrkem, dokonce i na plochách, na kterých dříve byla společenstva listnatého lesa s původními dřevinami. Doplnkový vliv lze spatřovat i v používání těžké mechanizace.

Luční ekosystémy jsou ohroženy, a v podstatě už i změněny, zemědělskou činností – odvodněním v minulosti, hnojením, periodickým rozoráváním a přeměnou na pole.

3.3.2 Předměty ochrany EVL Rakovecké údolí

	Stanoviště/Biotop	Rozloha (ha)	Podíl (%)	R/Z/G
6510	Extenzivní sečené louky nížin až podhůří (<i>Arrhenatherion</i> , <i>Brachypodio-Centaureion nemoralis</i>)	102.1601	13.51	B/B/B
	T1.1 Mezofilní ovsíkové louky	102.1601	13.51	B/B/B
8220	Chasmo-fytická vegetace silikátových skalnatých svahů	4.7667	0.63	B/A/C
	S1.2 Štěrbínová vegetace silikátových skal a drovin	4.7667	0.63	B/A/C
9110	Bučiny asociace <i>Luzulo-Fagetum</i>	211.5201	27.99	B/B/B
	L5.4 Acidofilní bučiny	211.5201	27.99	B/B/B
9130	Bučiny asociace <i>Asperulo-Fagetum</i>	187.7387	24.84	C/B/C
	L5.1 Květnaté bučiny	187.7387	24.84	C/B/C
*9180	Lesy svazu <i>Tilio-Acerion</i> na svazích, sutích a v roklích	24.6083	3.25	C/A/B
	L4 Suťové lesy	24.6083	3.25	C/A/B

*91E0	Smíšené jasanovo-olšové lužní lesy temperátní a boreální Evropy (<i>Alno-Padion</i> , <i>Alnion incanae</i> , <i>Salicion albae</i>)	25.6361	3.39	B/A/B
	L2.2A Údolní jasanovo-olšové luhy, typické porosty	25.6361	3.39	B/A/B

3.3.3 Dotčené předměty ochrany EVL Rakovecké údolí

Stanoviště	Komentář	Ovlivnění
6510	EVL leží v sousedním katastru, její hranice se pouze dotýká k.ú. Jedovnice, stanoviště nebudou přímo ovlivněna, vzhledem k charakteru stanovišť lze vyloučit i ovlivnění nepřímé	ne
8220		ne
9110		ne
9130		ne
*9180		ne
*91E0		ne

4. Hodnocení vlivu koncepce na EVL

4.1 Hodnocení úplnosti podkladů pro posouzení

Podklady byly shledány jako dostatečné (při současném stavu znalostí a vědomostí).

4.2 Možné vlivy koncepce

- * přímá plošná likvidace typu přírodního stanoviště zábořem nebo zastavěním plochy
- * přímá plošná likvidace biotopu živočicha zábořem nebo zastavěním plochy
- * přímá plošná likvidace úkrytů pro letní kolonie netopýrů přestavbami
- * ovlivnění biotopu vodního živočicha znečištěním vody nebo úbytkem kyslíku ve vodě

4.3 Hodnocení vlivů koncepce na dotčené předměty ochrany

EVL zasahuje na katastrální území jen nevelkou plochou, varianty se v této části neliší, jejich vliv je proto stejný.

4.3.1. Popis dotčených předmětů ochrany, ekologické nároky

9170 Dubohabřiny asociace *Galio-Carpinetum* – biotop L3.1

Lesy tvořené habrem obecným a dubem zimním nebo dubem letním, v podúrovni stromového patra s častou příměsí lípy srdčité nebo babyky. Podíl hlavních dřevin kolísá od porostů čistě habrových k čistě dubovým. Keřové patro může ale nemusí být dobře vyvinuto, tvoří je druhy stromového patra a dále např. líska obecná a hlohy. V bylinném patře se pravidelně vyskytují druhy listnatých lesů běžné i v bučinách (např. strdivka níčí, lipnice hajní a violka lesní) a dále poměrně teplomilnější mezofilní lesní druhy, např. zvonek broskvolistý, konvalinka vonná a černýš hajní. Na jaře před olistěním stromů se vyvíjí nápadný aspekt s geofyty (např. sasankami a dymnivkami). Mechové patro je vyvinuto nevýrazně.

Půdy jsou živinami bohaté, obvykle hlubší, na kyselých i bazických horninách, na svazích a plošinách. Dubohabřiny se vyskytují v nadmořských výškách do 450 m, vzácněji až do 550 m.

***9180 Lesy svazu *Tilio-Acerion* na svazích, sutích a v roklích – biotop L4**

Azonálně a půdním složením podmíněná společenstva smíšených javoro-jasano-lipových lesů v suťových svazích, úžlabinách a roklích na minerálně bohatších až středně živných silikátových horninách. Velkou druhovou diverzitu dřevin zvyšuje příměs druhů z kontaktních zonálních společenstev. Keřové patro je bohatě vyvinuté. Ve společenstvu bylin se uplatňují nitrofilní druhy.

6210 Polopřirozené suché trávníky a facie křovin na vápnatých podložích (*Festuco-Brometalia*)

Zapojené až mezernaté obvykle druhově bohaté trávníky s dominancí kostravy valiské, k. žlábkaté, některých kavylů, válečky prapořité, sveřepu vzpřímeného a s výskytem širokolistých vytrvalých bylin. Významné je také zastoupení vstavačovitých. Tato společenstva se vyskytují obvykle na výslunných svazích, zpravidla na středně hlubokých až hlubokých půdách, na bazických, vzácněji také na minerálně chudších horninách, především na sedimentárních horninách křídly, ale také na paleogenních a neogenních sedimentech a na spraších.

přástevník kostivalový *Callimorpha quadripunctaria

Tento druh preferuje skalnaté lesostepi, osluněné křovinaté stráně, řídké teplomilné doubravy, teplé suťové lesy, ale i osluněné lesní průseky. Dospělce ve dne zastihneme nejčastěji na porostech nektaronosných rostlin, především sadce konopáče (*Eupatorium cannabinum*). Druh má jednu generaci v roce, dospělci se vyskytují od konce června do začátku září, s vrcholem letu v poslední dekádě července a první polovině srpna. Létá ve dne i v noci, v noci je možné jej přilákat na světlo. Samice kladou vajíčka jednotlivě na živné rostliny. Housenky jsou poměrně polyfágní, živí se především hluchavkami, šalvějemi, sadcem konopáčem, starčky, vrbovkami, ale i některými listnatými dřevinami (např. lískou, ostružiníky nebo zimolezy). Housenky se líhnou v září, přezimují a kuklí se v květnu následujícího roku při povrchu země v zářevku.

Přástevník kostivalový je druhem se západopalearktickým typem rozšíření. Vyskytuje se od Pyrenejského poloostrova a jižní Anglie po západní Rusko (jižní Ural), v jižní části areálu druh zasahuje až do Íránu a jižního Turkmenistánu. Na jih zasahuje až na Sicílii, severní hranice rozšíření v Evropě prochází jižní polovinou Německa a jižním Polskem a Pobaltím. Zaletuje i do Finska. V České republice se přástevník kostivalový vyskytuje v nižších a středních polohách. V minulosti byl dost rozšířený, dnes je lokálně hojný převážně v termofytiku, především v okolí Prahy, v kaňonu Berounky, v Českém krasu, Českém středohoří, na Moravě především v Moravském krasu, na Pálavě a v NP Podyjí. Vymizel naopak ze západních a východních Čech a z větší části Českomoravské vrchoviny.

Druh není v České republice ohrožen. Typická místa jeho výskytu - skalní lesostepi - jsou však ohrožena zarůstáním a absencí aktivní péče. Péče o druh: Intenzivní hospodaření na lokalitách (intenzivní pastva s plošným sečením nedopasků, plošné sečení luk a vícenásobná seč) je hodnocen negativně z důvodu ničení obývaného habitatu i populace. Pozitivní je naopak extenzivní způsob hospodaření spolu s odstraňováním náletových dřevin, regulace porostu a nelesní vegetace mozaikovitým sečením (jedenkrát ročně) nebo řízenou extenzivní pastvou. Absence managementu vede k přirozeným změnám stanoviště (zarůstání), které se stávají stejně jako negativní vlivy problematické v případě, že se v okolí nenachází další vhodný habitat, který by zajistil přežití dané populace. Zalesňování lokalit má stejný dopad jako zarůstání v případě absence managementu a je proto hodnoceno negativně spolu s plošným používáním biocidů na lokalitách i v jejich nejbližším okolí.

netopýr brvitý *Myotis emarginatus*

Teplomilný, původně jeskynní druh. Kolonie samic s mláďaty lze v našich podmínkách nalézt na půdách větších budov (např. zámků). Těchto lokalit je však v České republice jen několik (okolo dvaceti) a jsou obývány většinou 50 až 150 jedinci (ve dvou případech však letní kolonie čítají přes 700 kusů). Netopýr brvitý zimuje v jeskyních, štolách a dalších podzemních prostorech. Ani na nejvýznamnějších zimovištích se ovšem nevyskytuje ve velkých počtech, jen na třech lokalitách bylo zaznamenáno více než stovka jedinců. Potravu, kterou tvoří zejména pavouci, dvoukřídlý hmyz a noční motýli, sbírá netopýr brvitý z větví či ze země. Patří spíše k usedlým druhům, většina přeletů nepřesahuje 40 km (nejdelší zaznamenaný přesun je 108 km). Nejvyšší stáří u netopýra brvitého, zjištěné kroužkováním, je 22 let.

Vyskytuje se v jižní, jihovýchodní a střední Evropě, jihozápadní a střední Asii, severní Africe. V České republice se vyskytuje hojněji v teplých nížinných oblastech Moravy a ve východních Čechách. Nálezy tohoto druhu však pocházejí i z jiných oblastí státu (Českomoravská vrchovina, Pošumaví, Krkonoše, Liberecko). Severní okraj České republiky představuje v podstatě hranici areálu rozšíření netopýra brvitého v Evropě.

V České republice je tento druh v současnosti nejvíce ohrožen přestavbami střeš a půdních prostorů budov, kde se nacházejí letní kolonie. Dalšími faktory jsou rušení na zimovištích a nevhodný způsob uzavírání vchodů do starých důlních děl a jeskyní. Péče o druh: Zabezpečení lokalit výskytu, především zimovišť (jeskyně, štoly, sklepy) a letních kolonií (půdy budov).

netopýr černý *Barbastella barbastellus*

O způsobu života netopýra černého v období rozmnožování dosud není mnoho známo, neboť letní nálezy jsou velmi vzácné. Letní kolonie samic (10-80 ks) využívají zejména dutiny stromů, lze je však nalézt také za okenicemi, v mysliveckých posedech apod. Narozdíl od většiny ostatních našich netopýrů rodí samice netopýra černého pravidelně dvě mláďata. Jako zimoviště slouží podzemní prostory různých typů (štoly, jeskyně, bunkry, sklepy, chodby v hrázích vodních nádrží apod.), kde tento druh vyhledává chladnější místa. Netopýr černý je šterbinový druh, na zimovištích lze však nalézt i visící shluky desítek až stovek jedinců. Maximální počet zjištěný na zimovišti v ČR činí přes 1100 kusů. Potravu (malé motýly a dvoukřídlý hmyz) loví netopýr černý nad vodou a podél lesních okrajů. O přesunech tohoto druhu nejsou k dispozici detailní informace, je však schopen vykonávat poměrně dlouhé přelety (až 290 km). Nejvyšší stáří u netopýra černého, zjištěné kroužkováním, je 22 let.

Celkové rozšíření: Evropa (severně po jižní Skandinávii, východně po Kavkaz), Kanárské ostrovy a Maroko. Česká republika patří v rámci areálu rozšíření mezi země, kde tento druh dosahuje nejvyšších populačních hustot. Zimní nálezy pocházejí prakticky z celého území státu. Letní výskyt je vázán spíše na členité či lesnaté oblasti středních a vyšších poloh, je však udáván i z lesů v nížinách.

V současnosti se početnost tohoto druhu jeví jako stabilní. Ohrožujícím faktorem je, jako u ostatních druhů netopýrů zimujících v podzemních prostorech, nevhodný způsob uzavírání vchodů do starých důlních děl a jeskyní (uzavření vletových otvorů nebo změna mikroklimatu). Významný negativní vliv má také úbytek vhodných lesních porostů s dostatkem stromových dutin. Péče o druh: Zabezpečení lokalit výskytu, především zimovišť (jeskyně, štoly, sklepy) a letních kolonií (duté stromy).

netopýr velkouchý *Myotis bechsteinii*

Je vázán na přirozené, především listnaté (bukové a dubové) a smíšené lesy s vysokým zastoupením starých stromů. Letní kolonie jsou malé (3-10 jedinců), skládají se z navzájem příbuzných samic a osidlují zejména duté stromy, ale také různé šterbiny ve skalách a v budovách, prostory za kůrou stromů, ptačí budky. Hlavní potravou jsou motýli, dvoukřídlý

hmyz, jakož i nelétavé skupiny členovců. Loví v lesích, podél lesních okrajů, potravu rovněž sbírá z vegetace a ze země. Jednotlivé kusy se občas objevují na zimovištích v jeskyních a štolách, většina populace však zřejmě hibernuje v jiných úkrytech. Podzemní prostory využívá tento druh o něco častěji v době jarních a podzimních přeletů. Patří spíše k sedentárním (usedlým) druhům (nejdelší zaznamenaný přesun je 35 km).

Celkové rozšíření: Západní a střední Evropa, Ukrajina, Turecko, Kavkaz, severní Írán. Rozšíření v ČR je ostrůvkovité. Výskyt je soustředěn do lesnatých oblastí středních a vyšších poloh s mírným vlhčím klimatem (Pošumaví, Krušnohoří, podhůří Krkonoš, Orlických hor, Jeseníků), byl však zaznamenan také na některých teplejších a níže položených lokalitách (střední a jižní Morava).

Významný negativní vliv má úbytek vhodných lesních porostů (listnatých a smíšených lesů) s dostatkem stromových dutin. Péče o druh: Zabezpečení lokalit výskytu, především zimovišť (jeskyně, štoly, sklepy) a letních kolonií (půdy), hlavním cílem péče o druh je však zachování dostatečného množství dutých stromů a celkové diverzity porostů.

netopýr velký *Myotis myotis*

Původně jeskynní druh. V jižní Evropě obývá jeskyně celoročně, v našich podmínkách však letní kolonie samic osídlují půdy velkých budov (kostelů, zámků apod.). Zde lze nalézt často i několik set až tisíce jedinců. Největší letní kolonie v České republice čítá více než 3000 kusů. Jako zimoviště využívá tento druh nejrůznější typy podzemních prostor – jeskyně, štoly, sklepy, kanály v hrázích přehradních nádrží. Zde se ukrývají ve štěrbinách nebo volně visí na stěnách a stropě, někdy vytvářejí i velké shluky. Hlavní potravu netopýra velkého tvoří velké druhy brouků, které sbírá často ze země. Pravidelné přelety většinou nepřesahují 20 km, příležitostně však migruje i na větší vzdálenosti (až 390 km). Nejvyšší stáří u netopýra velkého, zjištěné kroužkováním, je 37 let.

Celkové rozšíření: Západo-palearktický druh. Areál sahá od Pyrenejského poloostrova až po Ukrajinu, Turecko, Izrael, Libanon a Sýrii, vyskytuje se také v severní Africe. Chybí na Islandu, Britských ostrovech a ve Skandinávii. V České republice se vyskytuje prakticky na celém území státu. Hojnější je v nižších a středních nadmořských výškách, zimuje však i ve vyšších polohách. Jediná letní kolonie netopýra velkého v podzemí na území ČR se nachází v Hranické propasti na Moravě.

V České republice je tento druh v současnosti nejvíce ohrožen přestavbami střech a půdních prostorů budov, kde se nacházejí letní kolonie. Dalšími faktory jsou rušení na zimovištích a nevhodný způsob uzavírání vchodů do starých důlních děl a jeskyní. Péče o druh: Zabezpečení lokalit výskytu, především zimovišť (jeskyně, štoly, sklepy) a letních kolonií (půdy, případně sklepy budov).

vrápenec malý *Rhinolophus hipposideros*

Původně jeskynní druh, který ve střední Evropě začal zhruba ve středověku využívat také úkryty v lidských stavbách. Letní kolonie samic (20-100 ks) obývají půdy, podkroví, ale také sklepy budov. Zimují v jeskyních, štolách a velkých sklepech (teplotní optimum +6 až +11°C). Na nejvýznamnějších zimovištích v ČR bývá zjišťováno i několik set jedinců.

Vrápenec malý loví potravu na okrajích listnatých lesů a ve vegetaci podél vodních toků. Živí se především dvoukřídlým hmyzem, motýly a síťokřídlými. Zaznamenaný byly pouze kratší přesuny mezi letními úkryty a zimovišti (obvykle 5-10 km, v některých případech dokonce za zimoviště slouží sklep téže budovy, v níž se na půdě nachází letní kolonie). Nejvyšší stáří u vrápence malého, zjištěné kroužkováním, je 29 let (prokázáno na území České republiky).

Je rozšířen v celé západní, střední a jižní Evropě. V ČR se vyskytuje zejména na Moravě, ve východních a středních Čechách, bývá obvykle označován jako teplomilný druh. Rozšířen je skutečně zejména v teplejších částech státu, obývá však také podhorské oblasti Pošumaví a

Mgr. Ivana Paukertová: Posouzení vlivu koncepce „Koncept územního plánu Jedovnice“ na lokality soustavy Natura 2000

další výše položené lokality. Klíčovým faktorem ovlivňujícím rozšíření tohoto druhu je zřejmě spíše dostatek podzemních prostorů sloužících jako zimoviště a místa setkání jednotlivých příslušníků populace, zejména pak přítomnost krasových či pseudokrasových útvarů.

V České republice je tento druh v současnosti nejvíce ohrožen přestavbami střeš a půdních prostorů budov, kde se nacházejí letní kolonie. Dalšími faktory jsou rušení na zimovištích a nevhodný způsob uzavírání vchodů do starých důlních děl a jeskyní. Péče o druh: Zabezpečení lokalit výskytu, především zimovišť (jeskyně, štoly, sklepy) a letních kolonií (půdy, případně sklepy budov).

vranka obecná *Cottus gobio*

Vranka obecná obývá horské a podhorské potoky v úsecích s členitým šterkovým nebo šterkopískovým dnem, kde se po většinu času ukrývá pod kameny. Její přítomnost vykazuje vysokou kvalitu toku, jde o tzv. bioindikační druh. Pohybuje se jen krátkými poskoky, neboť je vzhledem k absenci plynového měchýře špatným plavcem. Živí se bentickými živočichy. O nakladené jikry pečuje samec. Vranka obecná žije maximálně osm let a dorůstá velikosti do 15 centimetrů. Oproti vrance pruhoploutvé (*Cottus poecilopus*) nemá na břišních ploutvích souvislé příčné tmavé pruhy.

Celkové rozšíření: Areál vranky obecné zahrnuje většinu Evropy. Chybí jen v Itálii, předhoří Kavkazu, v Řecku, Skotsku, na Jutském poloostrově a v Norsku. Východní hranice rozšíření sahá až k Uralu, na severu zasahuje až do povodí Pečory a na jihu na Krym. V České republice je rozšířena po celém území ve vhodném prostředí horských a podhorských toků.

Vranka je velmi citlivá na znečištění toků a dostatek kyslíku ve vodě a je také ohrožená především ničením obývaného biotopu. Toky horních částí povodí s vhodným kamenitým substrátem byly totiž často nevhodně upravovány (v rámci meliorací či protipovodňových opatření). Ohrožovat predací mohou také lososovité ryby, především pstruh obecný (*Salmo trutta*), vysazované v nadměrných počtech. Péče o druh: Ochrana vranky obecné je v přímé souvislosti s kontrolou čistoty vod a se zamezením necitlivých technických zásahů do koryt toků a jejich substrátu. Z rybářského pohledu je na většině území možné ponechat stávající hospodaření s přihlédnutím k velikosti a početnosti nasazovaných lososovitých ryb.

4.3.2. Kvantitativní údaje

Stanoviště

Stanoviště	Ovlivněný biotop	Počet EVL kde je předmětem ochrany	Plocha v EVL Moravský kras (ha)	Počet segmentů v k.ú. Jedovnice	Počet ovlivněných segmentů v EVL v k.ú.	Ovlivněná plocha (ha) v k.ú. Jedovnice
6210	T3.4D	118	80.1884	10	1	0,2018
9170	L3.1	105	1065.9562	20	1	0,4033
*9180	L4	105	231.9267	13	1	0,2910

Mgr. Ivana Paukertová: Posouzení vlivu koncepce „Koncept územního plánu Jedovnice“ na lokality soustavy Natura 2000

Druhy

Druh	Početnost v EVL Moravský kras	Počet EVL kde je předmětem ochrany
*přástevník kostivalový	P/A	44
netopýr brvitý	desítky zimující	19
netopýr černý	stovky zimující	30
netopýr velkouchý	zastavující se stovky, zimující jedinci	9
netopýr velký	méně než 1000 zimující	85
vranka obecná	stálá populace stovky	30
vrápenec malý	méně než 1000 zimující	50

4.3.3. Kvalita výskytu

Celková kvalita výskytu v ČR

Stav: Příznivý - FV, méně příznivý - U1, nepříznivý - U2, neznámý - XX

Druh	Oblast	Areál	Populace	Habitat	Vyhledky	Celkové
přástevník kostivalový	Kontinent	FV	FV	FV	FV	FV
	Panonikum	FV	FV	FV	FV	FV
netopýr brvitý	Kontinent	FV	U1	FV	FV	U1
	Panonikum	FV	FV	FV	FV	FV
netopýr černý	Kontinent	U1	U1	U1	U1	U1
	Panonikum	U1	U1	U1	U1	U1
netopýr velkouchý	Kontinent	XX	XX	XX	XX	XX
	Panonikum	XX	XX	XX	XX	XX
netopýr velký	Kontinent	FV	U1	FV	FV	U1
	Panonikum	FV	U1	FV	FV	U1
vranka obecná	Kontinent	FV	FV	U1	FV	U1
	Panonikum					
vrápenec malý	Kontinent	FV	FV	U1	FV	U1
	Panonikum	FV	FV	U1	FV	U1

Pozn. Ke stanovištím tyto celkové údaje nejsou k dispozici.

Kvalita výskytu v EVL Moravský kras

Stanoviště

	Stanoviště/Biotop	Rozloha (ha)	Podíl (%)	R/Z/G
6210	Polopřirozené suché trávníky a facie křovin na vápnitých podložích (<i>Festuco-Brometalia</i>)	80.1884	1.23	B/B/B
	T3.3D Úzkolisté suché trávníky - porosty bez význačného výskytu vstavačovitých	0.6382	0.00	A/A/B

Mgr. Ivana Paukertová: Posouzení vlivu koncepce „Koncept územního plánu Jedovnice“ na lokality soustavy Natura 2000

	T3.4D Širokolisté suché trávníky bez význačného výskytu vstavačovitých a bez jalovce obecného (<i>Juniperus communis</i>)	79.0647	1.21	B/B/B
	T3.5B Acidofilní suché trávníky bez význačného výskytu vstavačovitých	0.4855	0.00	A/A/B
9170	Dubohabřiny asociace <i>Galio-Carpinetum</i>	1065.9562	16.4	B/B/B
	L3.1 Hercynské dubohabřiny	739.7033	11.40	B/B/B
	L3.3B Západo-karpatské dubohabřiny	19.8790	0.30	B/A/B
	L3.3C Hercynsko-karpatské dubohabřiny	306.3739	4.72	A/A/A
*9180	Lesy svazu <i>Tilio-Acerion</i> na svazích, sutích a v roklích	231.9267	3.57	B/A/A
	L4 Suťové lesy	231.9267	3.57	B/A/A

Vysvětlivky:

Reprezentativnost (R)

Stupeň reprezentativnosti udává, do jaké míry je daný biotop či habitat nacházející se na dané lokalitě typický (charakteristiky stanoviště, dominantní a diagnostické druhy, ...) v porovnání s interpretační příručkou. Zobrazená hodnota je váženým průměrem reprezentativností všech segmentů daného biotopu či habitatu na dané lokalitě.

- * A - vynikající reprezentativnost
- * B - dobrá reprezentativnost
- * C - významná reprezentativnost
- * D - nevýznamné zastoupení

Zachovalost (Z)

Stupeň zachování struktury a funkcí daného biotopu či habitatu na dané lokalitě a možnosti jeho obnovy. Zobrazená hodnota je váženým průměrem zachovalostí všech segmentů daného biotopu či habitatu na dané lokalitě. Toto kritérium zahrnuje tři subkritéria:

- * stupeň zachování struktury - porovnání struktury s údaji v interpretační příručce
 - o I - skvěle zachovaná struktura
 - o II - dobře zachovaná struktura
 - o III - průměrně zachovaná nebo částečně degradovaná struktura
- * stupeň zachování funkcí - zhodnocení předpokladů (schopnost a pravděpodobnost) daného biotopu či habitatu na dané lokalitě na zachování jeho struktur pro budoucnost, s ohledem na možné nepříznivé vlivy, ale také na přiměřená ochranná opatření, která přicházejí v úvahu.
 - o I - skvělé vyhlídky
 - o II - dobré vyhlídky
 - o III - průměrné nebo nepříznivé vyhlídky
- * možnosti obnovy - Toto subkritérium se používá ke zhodnocení, do jaké míry by byla možná obnova daného typu stanoviště na příslušné lokalitě. Hodnotí se jak faktická znalost obnovního postupu, tak i jeho efektivnost vzhledem k vynaloženým nákladům.
 - o I - obnova je snadná
 - o II - obnova je možná s vynaložením průměrného úsilí
 - o III - obnova je obtížná nebo nemožná

Celkové hodnocení (G)

Celkové hodnocení významu lokality pro ochranu příslušného typu přírodního stanoviště. Zobrazená hodnota je u biotopů expertním odhadem a u habitatů váženým průměrem celkových hodnocení biotopů odpovídajících danému habitatu na dané lokalitě.

Toto kritérium slouží k integrovanému zhodnocení předchozích kritérií, přičemž je třeba vzít v úvahu odlišnou váhu, kterou mohou jednotlivá kritéria mít pro dané stanoviště. Hodnotí se nejdůležitější údaje týkající se různých faktorů tak, aby mohl být celkově posouzen jejich pozitivní či negativní vliv na zachování příslušného typu stanoviště. "Nejdůležitější" údaje mohou být u jednotlivých typů stanovišť velmi odlišné, patří sem např. lidské aktivity na dané lokalitě a v jejím okolí, které mohou ovlivnit stav daného typu stanoviště z hlediska ochrany přírody, dále vlastnické poměry, existující legislativní status dané lokality, ekologické vztahy mezi jednotlivými typy stanovišť a druhy, atd.

Používají se tři kategorie:

- * A - vysoce významný

Mgr. Ivana Paukertová: Posouzení vlivu koncepce „Koncept územního plánu Jedovnice“ na lokality soustavy Natura 2000

* B - velmi významný

* C - významný

Druhy

	STÁLÁ POPULACE	ZASTAVUJÍCÍ SE	ZIMUJÍCÍ	HNÍZDÍCÍ
	Podíl populace	Zachovalost	Izolace	Celkové hodnocení
*přástevník kostivalový	P			
* <i>Callimorpha quadripunctaria</i>	A	A	C	B
netopýr brvitý	P		desítky	
<i>Myotis emarginatus</i>	C	B	C	B
netopýr černý	P		stovky	
<i>Barbastella barbastellus</i>	C	B	C	B
netopýr velkouchý	P	stovky	jedinci	
<i>Myotis bechsteinii</i>	B	A	C	B
netopýr velký	P		> 1000	
<i>Myotis myotis</i>	C	B	C	B
vranka obecná	stovky			
<i>Cottus gobio</i>	C	B	C	B
vrápenec malý	P		> 1000	
<i>Rhinolophus hipposideros</i>	B	B	C	B

Vysvětlivky:

Podíl populace

Početnost a hustota populace daného druhu, vyskytujícího se na lokalitě, v poměru k populaci tohoto druhu na území státu

* A - 100% až > 15%

* B - 15% až > 2%

* C - 2% až > 0%

* D - nevýznamná populace

Zachovalost

Toto kritérium zahrnuje dvě subkritéria:

* stupeň zachování charakteristik stanoviště, které jsou důležité pro daný druh - Toto subkritérium vyžaduje globální zhodnocení charakteristik stanoviště, která se týkají biologických nároků daného druhu.

Nejvýznamnější jak u rostlinných, tak u živočišných druhů jsou charakteristiky mající souvislost s populační dynamikou. Měla by být zhodnocena struktura stanoviště a některé abiotické charakteristiky. K posouzení tohoto kritéria se používá "nejlepší expertní úsudek".

o I - skvěle zachované charakteristiky

o II - dobře zachované charakteristiky

o III - průměrně zachované nebo částečně degradované charakteristiky

* možnosti obnovy - Toto subkritérium se hodnotí pouze v případech "průměrně zachované nebo částečně degradované charakteristiky".

o I - obnova je snadná

o II - obnova je možná s vynaložením průměrného úsilí

o III - obnova je obtížná nebo nemožná

Izolace

Stupeň izolace populace na dané lokalitě ve vztahu k přirozenému areálu rozšíření druhu. Toto kritérium lze interpretovat jako přibližnou míru toho, jak daná populace přispívá ke genetické diversitě druhu, ale současně také jako míru zranitelnosti této populace. Zjednodušeně lze říci, že čím více je populace izolovaná (ve vztahu k přirozenému areálu druhu), tím více přispívá ke genetické diversitě druhu. Proto by termín "izolace" měl být

Mgr. Ivana Paukertová: Posouzení vlivu koncepce „Koncept územního plánu Jedovnice“ na lokality soustavy Natura 2000

posuzován v širším kontextu, s ohledem na endemity, poddruhy / variety / rasy, ale také na subpopulace v rámci metapopulace. Používá se následující kategorizace:

- * A - populace je (téměř) izolovaná
- * B - populace není izolovaná, ale je na okraji areálu rozšíření druhu
- * C - populace není izolovaná, leží uvnitř rozšířeného areálu druhu

Celkové hodnocení

Celkové hodnocení významu lokality pro zachování druhu. Toto kritérium se týká celkového zhodnocení významu lokality pro zachování daného druhu. Lze jej využít ke shrnutí předchozích kritérií, ale také k hodnocení jiných charakteristik lokality, které jsou považovány za významné pro tento druh. Tyto charakteristiky se mohou u jednotlivých druhů značně lišit, patří sem např. lidské aktivity na dané lokalitě a v jejím okolí, které mohou ovlivnit stav daného druhu z hlediska ochrany přírody, dále způsob obhospodařování půdy, statutární ochrana dané lokality, ekologické vztahy mezi jednotlivými typy stanovišť a druhy, atd.

Rozlišují se tři kategorie:

- * A - vysoce významná
- * B - velmi významná
- * C – významná

4.3.4 Identifikace vlivů koncepce na předměty ochrany

Tabulka s vlivy jednotlivých návrhových ploch na jednotlivé předměty ochrany je uvedena v příloze č. 1.

Vysvětlivky k tabulce:

- 2 potenciálně významný negativní vliv, předmět ochrany na ploše prokázán
- (-2) potenciálně významný negativní vliv, podmíněný dalšími okolnostmi
- 1 potenciálně mírný negativní vliv, předmět ochrany na ploše prokázán
- (-1) potenciálně mírný negativní vliv, podmíněný dalšími okolnostmi
- 0 nemá žádný potenciální vliv
- +1 potenciálně mírný pozitivní vliv
- (+1) potenciálně mírný pozitivní vliv, podmíněný dalšími okolnostmi
- +2 potenciálně významný pozitivní vliv
- ? ve stadiu koncepce nelze vliv hodnotit

4.3.5 Podíl ovlivněné rozlohy/populace předmětů ochrany v dotčených lokalitách

Podíl potenciálně ovlivněné rozlohy lze předběžně vyčíslit pouze u typů přírodních stanovišť, kde jsou k dispozici příslušné údaje.

Míru ovlivnění populací všech ostatních druhů, které jsou předměty ochrany EVL Moravský kras lze stanovit až po terénním šetření při zpracovávání jednotlivých posouzení na konkrétní záměry.

Ovlivněná stanoviště

Stanoviště	Biotop	Plocha v EVL Moravský kras (ha)	Počet segmentů v k.ú. Jedovnice	Počet ovlivněných segmentů	Plocha ovlivněná koncepcí (ha)	Číslo návrhové plochy
6210	T3.3D	0.6382	-	-	-	-
	T3.5B	0.4855	-	-	-	-
	T3.4D	79.0647	10	1	0,2018	Z10 (část)

Mgr. Ivana Paukertová: Posouzení vlivu koncepce „Koncept územního plánu Jedovnice“ na lokality soustavy Natura 2000

9170	L3.1	739.7033	20	1	0,4033	K41
	L3.3B	19.8790	-	-	-	-
	L3.3C	306.3739	-	-	-	-
*9180	L4	231.9267	13	1	0,291	K42

4.3.6 Významnost vlivů

Hodnocení významnosti vlivů bylo provedeno podle metodikou doporučené tabulky:

V souladu s metodikou byl vliv menší než jednotky procent vyhodnocen jako mírně negativní.

Hodnota	Termín	Popis
-2	Významný negativní vliv	Negativní vliv dle odst. 9 § 45i ZOPK Vylučuje schválení koncepce obsahující takto vyhodnocené úkoly (záměry) (resp. koncepci je možné schválit pouze v určených případech dle odst. 9 a 10 § 45i ZOPK) Významný rušivý až likvidační vliv na stanoviště či populaci druhu nebo její podstatnou část; významné narušení ekologických nároků stanoviště nebo druhu, významný zásah do biotopu nebo do přirozeného vývoje druhu. Vyplývá ze zadání koncepce, nelze jej eliminovat (resp. eliminace by byla možná jen vypuštěním problémového dílčího úkolu, záměru, opatření atd.).
-1	Mírně negativní vliv	Omezený/mírný/nevýznamný negativní vliv Nevylučuje schválení koncepce. Mírný rušivý vliv na stanoviště či populaci druhu; mírné narušení ekologických nároků stanoviště nebo druhu, okrajový zásah do biotopu nebo do přirozeného vývoje druhu. Je možné jej dále snížit navrženými zmírňujícími opatřeními.
0	Nulový vliv	Koncepce, resp. její dílčí úkoly nemají žádný prokazatelný vliv.
+1	Mírně pozitivní vliv	Mírný příznivý vliv na stanoviště či populaci druhu; mírné zlepšení ekologických nároků stanoviště nebo druhu, mírný příznivý zásah do biotopu nebo do přirozeného vývoje druhu.
+2	Významný pozitivní vliv	Významný příznivý vliv na stanoviště či populaci druhu; významné zlepšení ekologických nároků stanoviště nebo druhu, významný příznivý zásah do biotopu nebo do přirozeného vývoje druhu.
?	Vliv nelze hodnotit	Díky obecnosti zadání koncepce (nebo jednotlivých úkolů) není možné hodnotit její vlivy.

9170 Dubohabřiny asociace *Galio-Carpinetum* - biotop L3.1

Bude ovlivněn jeden segment nevelké rozlohy, vliv na dubohabřiny je proto hodnocen jako mírně negativní až zanedbatelný.

***9180 Lesy svazu *Tilio-Acerion* na svazích, sutích a v roklich – biotop L4**

Bude ovlivněn jeden segment nevelké rozlohy, vliv na suťové lesy je proto hodnocen jako mírně negativní. Přesto by bylo vhodnější vodní nádrž situovat v jiné lokalitě, jedná se o stanoviště prioritní..

6210 Polopřirozené suché trávníky a facie křovin na vápnatých podložích (*Festuco-Brometalia*)

Návrhovou plochou Z10 bude ovlivněna nevelké rozloha jednoho segmentu, vliv na suché trávníky lesy je proto hodnocen jako mírně negativní.

přástevník kostivalový *Callimorpha quadripunctaria

Druh osidluje osluněné stráně, nelze proto vyloučit jeho výskyt na stanovišti 6210 (biotop T3.4D). Je proto nutné před realizací výstavby na návrhové ploše Z10 provést zjištění výskytu tohoto druhu a Naturové posouzení. Vliv nelze ve fázi koncepce hodnotit – v případě výskytu druhu může být významný negativní, v případě že se tento druh na dané lokalitě nevyskytuje bude vliv nulový.

netopýr brvitý *Myotis emarginatus*

Letní kolonie samic s mláďaty lze v našich podmínkách nalézt na půdách větších budov (např. zámků). Je proto nutné před jakýmkoliv přestavbami provést zjištění výskytu tohoto druhu a Naturové posouzení. Vliv nelze ve fázi koncepce hodnotit – v případě nalezení nové kolonie může být významný negativní, v případě že se tento druh na plochách určených k přestavbě nevyskytuje bude vliv nulový.

netopýr černý *Barbastella barbastellus*

Letní kolonie samic využívají zejména dutiny stromů, lze je však nalézt také za okenicemi, nelze proto zcela vyloučit výskyt v budovách. Je proto nutné před jakýmkoliv přestavbami provést zjištění výskytu tohoto druhu a Naturové posouzení. Vliv nelze ve fázi koncepce hodnotit – v případě nalezení nové kolonie může být významný negativní, v případě že se tento druh na plochách určených k přestavbě nevyskytuje bude vliv nulový.

netopýr velkouchý *Myotis bechsteinii*

Letní kolonie osidlují i různé šterbiny v budovách, nelze proto zcela vyloučit výskyt. Je proto nutné před jakýmkoliv přestavbami provést zjištění výskytu tohoto druhu a Naturové posouzení. Vliv nelze ve fázi koncepce hodnotit – v případě nalezení nové kolonie může být významný negativní, v případě že se tento druh na plochách určených k přestavbě nevyskytuje bude vliv nulový.

netopýr velký *Myotis myotis*

Letní kolonie samic osidlují půdy velkých budov, proto vyloučit výskyt v budovách. Letní i zimní kolonie se vyskytují i ve sklepích. V současnosti je tento druh nejvíce ohrožen přestavbami střech a půdních prostorů budov, kde se nacházejí letní kolonie. Je proto nutné před jakýmkoliv přestavbami provést zjištění výskytu tohoto druhu a Naturové posouzení. Vliv nelze ve fázi koncepce hodnotit – v případě nalezení nové kolonie může být významný negativní, v případě že se tento druh na plochách určených k přestavbě nevyskytuje bude vliv nulový

vrápenec malý *Rhinolophus hipposideros*

Využívá také úkryty v lidských stavbách. Letní kolonie samic obývají půdy, podkroví, ale také sklepy budov. Zimují i ve velkých. sklepech. V České republice je tento druh v současnosti nejvíce ohrožen přestavbami střech a půdních prostorů budov, kde se nacházejí letní kolonie. . Je proto nutné před jakýmkoliv přestavbami provést zjištění výskytu tohoto

Mgr. Ivana Paukertová: Posouzení vlivu koncepce „Koncept územního plánu Jedovnice“ na lokality soustavy Natura 2000

druhu a Naturové posouzení. Vliv nelze ve fázi koncepce hodnotit – v případě nalezení nové kolonie může být významný negativní, v případě že se tento druh na plochách určených k přestavbě nevyskytuje bude vliv nulový.

vranka obecná *Cottus gobio*

Vranka je velmi citlivá na znečištění toků a dostatek kyslíku ve vodě. Na všechny záměry na návrhových plochách určených jako výrobní (tj. Z22, Z23, Z24) proto musí být provedeno Naturové posouzení které zohlední vliv záměru na čistotu vody. Ve stadiu koncepce nelze vliv na vranku hodnotit, podle charakteru záměru a konkrétního projektu může být vliv významně negativní nebo nulový.

4.3.7 Závěr – vlivy koncepce na předměty ochrany

	Předmět ochrany	Vliv
	EVL Moravský kras	
6190	Panonské skalní trávníky (<i>Stipo-Festucetalia pallentis</i>)	0
	T3.1 Skalní vegetace s kostřavou sivou (<i>Festuca pallens</i>)	
	T3.2 Pěchavové trávníky	
6210	Polopřirozené suché trávníky a facie křovin na vápnatých podložích (<i>Festuco-Brometalia</i>)	-1
	T3.3D Úzkolisté suché trávníky - porosty bez význačného výskytu vstavačovitých	
	T3.4D Širokolisté suché trávníky bez význačného výskytu vstavačovitých a bez jalovce obecného (<i>Juniperus communis</i>)	
	T3.5B Acidofilní suché trávníky bez význačného výskytu vstavačovitých	
6240	Subpanonské stepní trávníky	0
	T3.3A Subpanonské stepní trávníky	
6510	Extenzivní sečené louky nížin až podhůří (<i>Arrhenatherion, Brachypodio-Centaureion nemoralis</i>)	0
	T1.1 Mezofilní ovsíkové louky	
8160	Vápnité sutě pahorkatin a horského stupně	0
	S2A Pohyblivé sutě karbonátových hornin	
8210	Chasmo fytická vegetace vápnatých skalnatých svahů	0
	S1.1 Štěrbínová vegetace vápnatých skal a drolin	
8310	Jeskyně nepřístupné veřejnosti	0
	S3B Jeskyně nepřístupné veřejnosti	
9130	Bučiny asociace <i>Asperulo-Fagetum</i>	0
	L5.1 Květnaté bučiny	
9150	Středoevropské vápencové bučiny (<i>Cephalanthero-Fagion</i>)	0
	L5.3 Vápnomilné bučiny	
9170	Dubohabřiny asociace <i>Galio-Carpinetum</i>	

Mgr. Ivana Paukertová: Posouzení vlivu koncepce „Koncept územního plánu Jedovnice“ na lokality soustavy Natura 2000

	L3.1 Hercynské dubohabřiny	-1
	L3.3B Západo-karpatské dubohabřiny	0
	L3.3C Hercynsko-karpatské dubohabřiny	0
*9180	Lesy svazu <i>Tilio-Acerion</i> na svazích, sutích a v roklích	
	L4 Suťové lesy	-1
	hadinec červený	0
	koniklec velkokvětý	0
	střevíčník pantoflíček	0
	šikoušek zelený	0
	kovařík fialový	0
	netopýr brvitý	?
	netopýr černý	?
	netopýr velkouchý	?
	netopýr velký	?
	přástevník kostivalový	?
	vranka obecná	?
	vrápenec malý	?
	EVL Rakovecké údolí	
6510	Extenzivní sečené louky nížin až podhůří (<i>Arrhenatherion</i> , <i>Brachypodio-Centaureion nemoralis</i>)	0
	T1.1 Mezofilní ovsíkové louky	
8220	Chasmofytická vegetace silikátových skalnatých svahů	
	S1.2 Štěrbínová vegetace silikátových skal a drolin	0
9110	Bučiny asociace <i>Luzulo-Fagetum</i>	
	L5.4 Acidofilní bučiny	0
9130	Bučiny asociace <i>Asperulo-Fagetum</i>	
	L5.1 Květnaté bučiny	0
9180	Lesy svazu <i>Tilio-Acerion</i> na svazích, sutích a v roklích	
	L4 Suťové lesy	0
91E0	Smíšené jasanovo-olšové lužní lesy temperátní a boreální Evropy (<i>Alno-Padion</i> , <i>Alnion incanae</i> , <i>Salicion albae</i>)	0
	L2.2A Údolní jasanovo-olšové luhy, typické porosty	

4.4. Hodnocení vlivu koncepce na celistvost lokalit

Celistvostí lokality rozumíme udržení její kvality z hlediska naplňování jejich ekologických funkcí ve vztahu k předmětu ochrany. Jde o schopnost ekosystémů nadále fungovat způsobem příznivým pro předměty ochrany z hlediska zachování, eventuálně zlepšení jejich stávajícího stavu. Vždy je třeba hodnotit celistvost lokality z pohledu předmětů ochrany a vždy v první řadě z ekologického, nikoli topografického hlediska.

Nebyly shledány žádné vlivy zadané koncepce na celistvost EVL Moravský kras ani EVL Rakovecké údolí.

4.5. Hodnocení možných kumulativních vlivů

Nebyly zjištěny žádné kumulativní vlivy koncepce.

5. Závěr

EVL zasahuje na katastrální území jen nevelkou plochou, varianty se v této části neliší, jejich vliv je proto stejný.

Hodnocená koncepce „**Koncept územního plánu Jedovnice**“

nemá potenciální významný negativní vliv

na žádný z předmětů ochrany ani celistvost EVL CZ0624130 Moravský kras ani na žádný z předmětů ochrany ani celistvost EVL CZ0620245 Rakovecké údolí.

6. Literatura a použité zdroje

6.1 Odborná literatura

Bojda M., Kotal M., Praus L (2010): Aktuální situace propustnosti krajiny v údolí Vsetínské Bečvy a Senice. Nutná ochrana stávajících koridorů pro velké savce (závěrečná studie), Olomouc.

Dostál J. (1989): Nová květena ČSSR. – Academia, Praha.

Guth J. (2002): Metodiky mapování biotopů soustavy Natura 2000 a Smaragd (metodiky podrobného a kontextového mapování), 3. přepracované vydání – AOPK ČR, Praha.

Guth, J. a kol. (2007): Příručka hodnocení biotopů. AOPK ČR, ms.

Hejný S. et Slavík B. [red.] (1988): Květena České socialistické republiky. - Academia, Praha.

Chytrý M., Kučera T. et Kočí M. (2001) [eds.]: Katalog biotopů České republiky. – Agentura ochrany přírody a krajiny, Praha.

Praus L, Kotal M. (2009): Aktuální situace propustnosti krajiny v údolí Vsetínské Bečvy a Senice. Nutná ochrana stávajících koridorů pro velké savce (předběžná studie), Olomouc.

Procházka F. [ed.] (2001): Černý a červený seznam cévnatých rostlin České republiky (stav v roce 2000). – Příroda, Praha, 18: 1-166.

Mikyška R. et al. (1972): Geobotanická mapa ČSSR. 1. České země. - Academia, Praha.

Moravec J. et al. (1995): Rostlinná společenstva České republiky a jejich ohrožení (2.vydání).- Severočeskou přírodou, příloha 1995, Litoměřice.

Neuhäuslová Z. et al. (1998): Mapa potenciální přirozené vegetace České republiky.- Academia, Praha.

Příloha č. II. vyhlášky ministerstva životního prostředí ČR č. 395/1992 Sb.
Seznam zvláště chráněných druhů rostlin

Rothmaler W. et al. (1976): Exkursionsflora für die Gebiete der DDR und der BRD. Kritischer Band. - Berlin.

6.2 Další použité zdroje

Portál veřejné správy

http://geoportal.cenia.cz/mapmaker/MapWin.aspx?M_Site=cenia&M_Lang=cs

Mapový server AOPK

http://mapy.nature.cz/mapinspire/MapWin.aspx?M_WizID=8&M_Site=aopk&M_Lang=cs

Údaje o druzích

<http://www.biomonitoring.cz>

Autor fotografie *Myotis bechsteinii* Gilles San Martin, staženo z

<http://www.flickr.com/photos/sanmartin/3911494031>, licence

<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Mgr. Ivana Paukertová: Posouzení vlivu koncepce „Koncept územního plánu Jedovnice“ na lokality soustavy Natura 2000

Z 19	OS	veř. vybavenost - tělových. a sport - na Větráku	1 820	
Z 20	OK	komerční obč. vybav. - Stará huť	5 142	
	00	PV plochy veřejných prostranství	61 804	
Z 21	SO	plochy smíšené obytné výroba - lehký průmysl u	16 432	
Z 22	VP	Koplastu výroba - lehký průmysl u	12 714	?
Z 23	VP	Koplastu výroba - lehký průmysl u	7 983	?
Z 24	VP	Agrisu tech. infrastruktura - sběrný dvůr	23 664	?
Z 25	TO	dopravní infrastruktura silniční	4 730	
Z 26	DS	- garáže	1 993	
K 27	ZV	zeleň veřejná	4720	
K 28	ZV	zeleň veřejná	1424	
K 29	ZV	zeleň veřejná - Na Větráku	1344	
K 30	ZV	zeleň veřejná - Chaloupky zeleň ochranná a izolační - u	4949	
K 31	ZO	Koplastu zeleň ochranná a izolační - u	10433	
K 32	ZO	Koplastu zeleň ochranná a izolační - na	6533	
K 33	ZO	Větráku zeleň ochranná a izolační - za	12302	
K 34	ZO	Kostelem zeleň ochranná a izolační - u	11603	
K 35	ZO	Agrisu	24781	
K 36	ZS	zeleň soukromá	1360	

Mgr. Ivana Paukertová: Posouzení vlivu koncepce „Koncept územního plánu Jedovnice“ na lokality soustavy Natura 2000

K 37	ZS	zeleň soukromá - u Agrisu	3594						
K 38	NP	plochy přírodní - Kombut	16632						
K 39	NP	plochy přírodní	1475						
K 40	NP	plochy přírodní - Chaloupky	4931						
K 41	NP	plochy přírodní - Stará huť	4033	-1					
		plochy vodní a							
K 42	VV	vodohospodářské - Floriánek	2910	-1					
		plochy vodní a							
K 43	VV	vodohospodářské	20544						
P 1		plocha přestavby - Na Kopci	6128		?	?	?	?	?
P 2		plocha přestavby - u Dýmáku	4930		?	?	?	?	?
P 3		plocha přestavby - Jiráskova	2032		?	?	?	?	?
Celkem			505 116						